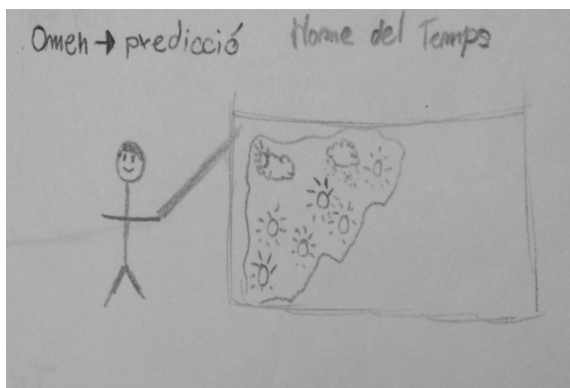

Treball de recerca

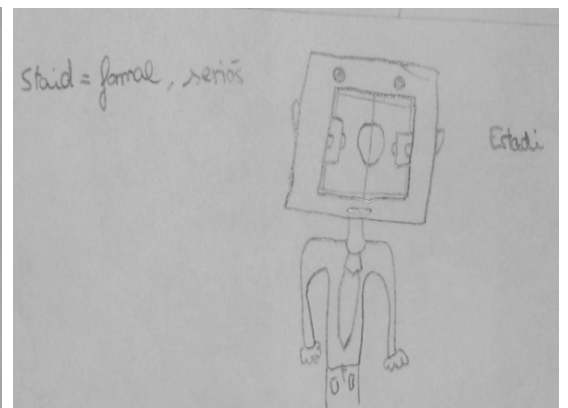
Estratègies d'aprenentatge del vocabulari en anglès:

Mètode Keyword vs. Mètode Memorístic

Litthe agil	pendant afició	staid serious	lunid cridaner	sin alea pan cassola
Litthe agil	pendant afició	staid serious	lunid cridaner	sin alea pan cassola
Litthe agil	pendant afició	staid serious	lunid cridaner	sin alea pan cassola
Litthe agil	pendant afició	staid serious	lunid cridaner	sin alea pan cassola
Litthe agil	pendant afició	staid serious	lunid cridaner	sin alea pan cassola
Litthe agil	pendant afició	staid serious	lunid cridaner	sin alea pan cassola
Litthe agil	pendant afició	staid serious	lunid cridaner	sin alea pan cassola
Litthe agil	pendant afició	staid serious	lunid cridaner	sin alea pan cassola

deceit	engany	moist	humid	maverick	incomformista
deceit	engany	moist	humid	maverick	incomformista
deceit	engany	moist	humid	maverick	incomformista
deceit	engany	moist	humid	maverick	incomformista
deceit	engany	moist	humid	maverick	incomformista
deceit	engany	moist	humid	maverick	incomformista
deceit	engany	moist	humid	maverick	incomformista
deceit	engany	moist	humid	maverick	incomformista
deceit	engany	moist	humid	maverick	incomformista

Marta Hernández Subirana

Dirigit per Olga Camps

Segon de Batxillerat, A

Institut Joaquim Blume

Agraïments

A l'Olga Camps, la meva tutora del treball, per tota l'atenció i interès que ha posat en ajudar-me a fer aquest projecte, així com per la comprensió i sobretot ànims i confiança per seguir endavant.

A l'Anna, l'Ester i els alumnes de 6è de primària de l'Escola Fax de L'Hospitalet de Llobregat per haver fet possible aquest treball, sense ells tot això no hagués tingut sentit.

Als meus pares, per haver-hi estat quan ho he necessitat i per tota l'ajuda que m'han aportat durant aquest trajecte. Mil gràcies doncs, per orientar-me, per donar-me consell i suport en tot moment.

ÍNDIX

1. Introducció	5
2. Aproximació teòrica. Conceptes bàsics sobre la teoria de l'Educació.	7
2.1 <i>La pedagogia</i>	7
2.2 <i>La didàctica</i>	8
2.3 <i>La metodologia</i>	10
3. Estratègies d'aprenentatge d'una llengua estrangera	12
4. La importància del vocabulari en l'aprenentatge de l'anglès	16
5. Estratègies d'aprenentatge del vocabulari.....	18
6. La memòria	22
6.1 <i>La memòria a curt termini</i>	22
6.2 <i>La memòria a mig termini</i>	23
6.3 <i>La memòria a llarg termini</i>	23
7. Comparació dels mètodes escollits	25
7.1 <i>Mètode memorístic , tradicional o de repetició</i>	25
7.2 <i>El mètode Keyword</i>	26
7.2.1 <i>Estudis a favor del Mètode Keyword</i>	27
7.2.2 <i>Estudis en contra del Mètode Keyword</i>	28
8. Treball de camp	30
8.1 <i>Plantejament de les hipòtesis</i>	30
8.2 <i>Disseny de la investigació</i>	30
8.3 <i>Context</i>	31
8.4 <i>Instruments</i>	32
8.5 <i>Procediment</i>	32
8.5.1 <i>Taller del mètode Keyword</i>	32
8.5.2 <i>Taller del mètode memorístic</i>	34
8.6 <i>Buidat de les dades obtingudes</i>	36
8.6.1 <i>Primera sessió</i>	36
8.6.2 <i>Segona sessió</i>	39
8.6.3 <i>Tercera sessió</i>	42
8.6.4. <i>Post prova final</i>	46

<i>8.7 Enquesta postproves</i>	50
<i>8.8 Diari anecdòtic</i>	53
9. Conclusions	55
10. Bibliografia	58
11. Annex	61

1. Introducció

El meu treball de recerca tracta sobre la comparació de dos mètodes per aprendre vocabulari en anglès: el primer és el mètode tradicional, el que des de sempre ens han ensenyat a l'escola i hem rebut a qualsevol acadèmia d'anglès. Consisteix en que per mitjà de la memorització, la repetició i l'automatització l'alumne aprengui el vocabulari.

L'altre és el mètode d'associacions o *keyword*. Consisteix en associar el so de la paraula anglesa amb una que s'assembli molt en el teu idioma i buscar-hi una relació. Per exemple: *horn*, que significa banya, s'assembla a la paraula forn, per tant, haurem de buscar una relació entre banya i forn, com podria ser: en un forn, cuinem una banya. T'ho has d'imaginar, de manera que quan hagi de fer servir la paraula et vingui al cap aquesta situació.

Durant els onze anys que porto estudiant anglès, m'he adonat que és més senzill aprendre el vocabulari mitjançant jocs o formes més didàctiques. Crec que els nens i nenes aprenen molt més. I a mi em sembla que pot ser molt més eficaç l'aprenentatge amb un mètode menys estricte i més lúdic i divertit, on l'alumne pugui tenir una funció més participativa.

L'experiència em diu que tot i que tradicionalment es dedica i s'ha dedicat molta atenció a l'aprenentatge de la gramàtica, la pronúncia, o l'escolta, no ha estat així amb el vocabulari, i la veritat és que crec que si no es coneix una quantitat mínima de paraules es fa difícil, per no dir impossible, una comunicació coherent amb l'altre interlocutor, especialment en una llengua estrangera.

I a mi que els idiomes m'han agradat des de sempre, i especialment l'anglès, haver fet el treball de recerca d'un tema que m'agrada i que em motiva, trobo que ha estat essencial. A més a més, també he après molt vocabulari que no sabia, per tant, fer-ho ha suposat un doble avantatge: el d'aprendre a fer un treball d'investigació i el d'aprendre més vocabulari en anglès.

El treball conté una part teòrica i una pràctica. La part teòrica intenta explicar de manera bàsica els conceptes que tenen a veure amb el procés d'ensenyament-aprenentatge com són la pedagogia, la didàctica i la metodologia. A continuació s'expliquen de manera més específica els aspectes relatius a l'aprenentatge d'una llengua estrangera, així com la importància que el vocabulari té en aquest aprenentatge i les estratègies per aconseguir-lo. Després, exposo alguns conceptes bàsics sobre la memòria, per finalment explicar els dos mètodes sobre els que he fet el treball pràctic.

Per desenvolupar la part pràctica d'aquest treball de recerca, he plantejat dues hipòtesis:

Hipòtesi 1: El alumnes del mètode *keyword* recordaran un 20% més de paraules que els alumnes del mètode memorístic, tenint en compte la memòria a curt termini.

Hipòtesi 2: El alumnes del mètode *keyword* recordaran un 20% més de paraules que els alumnes del mètode memorístic, tenint en compte la memòria a mig termini.

Per verificar aquesta hipòtesi he fet un treball de camp, i he comptat amb una mostra de població de 25 nens i nenes (dels quals 12 són nois i 13 són noies) de 6è de Primària de l'escola FAX de L'Hospitalet de Llobregat. A més, he realitzat una enquesta per saber què opinen els alumnes sobre els mètodes practicats.

Tot i que sóc conscient que amb aquest treball de camp no n'hi ha prou per demostrar la verificació de la hipòtesi, ja que no ho estic aplicant a tot un curs escolar sinó només a una experiència puntual i que la mostra és molt petita, la importància està en tot el procés que he estat fent durant aquest temps i en tot el que he après fent-ho.

2. Aproximació teòrica. Conceptes bàsics sobre la teoria de l'Educació.

2.1 La pedagogia

Etimològicament, la paraula pedagogia prové dels termes grecs *paidos*, que significa nen, i *agein* que vol dir conducció, és a dir, denominava la persona que portava els nens a l'escola. Tanmateix, en l'actualitat la paraula pedagogia ha canviat completament de significat i denomina la ciència que estudia l'educació basant-se en la teoria de l'aprenentatge, els mitjans que requereix i la finalitat i objectius que es planteja.

Està relacionada amb la ciència d'ensenyar. Podem dir ciència ja que compleix amb els principis bàsics d'aquesta: té un objectiu d'estudi propi, que és l'educació; posseeix un conjunt de principis que condueixen a unes conclusions, fonaments i procediments i utilitza el mètode científic.

Hi ha diferents vessants:

- Ontològica: estudia la teoria de l'aprenentatge, de l'educador i de l'educat.
- Mesològica: estudia els mitjans per aconseguir un bon aprenentatge.
- Teleològica: estudia els fins i els objectius de l'aprenentatge.

Podem trobar dos tipus de pedagogia:

- Pedagogia general: recull les qüestions universals i globals de la investigació i de l'acció sobre l'educació.
- Pedagogia específica: aquella que al llarg del temps han ordenat els coneixements en funció del passat històric experimentat. Com la pedagogia evolutiva, l'educació especial, la pedagogia de la tercera edat, etc.

A causa dels canvis i les diferències entre els països, les tendències pedagògiques s'han d'adaptar i han d'afavorir les contínues transformacions de la societat i dels propis éssers humans. Per això, han aparegut diferents tipus de tendències pedagògiques:

- Pedagogia tradicional: El mestre i l'escola són la principal font d'informació per a l'alumne.
- Pedagogia nova o activa: l'escola ha de formar els alumnes perquè puguin viure dins la societat. El mestre és el que dirigeix l'aprenentatge i l'alumne pren un paper actiu, ja que és el centre del procés educatiu.

- La tecnologia educativa: es defineix com l'ensenyança programada perquè fa ús de tecnologies i màquines per ensenyar.
- Pedagogia autogestionària: el professor és el que ajuda els alumnes en tot moment, tant a nivell d'ensenyar-los els coneixements com a nivell d'aconseguir el objectius establerts, i està sempre a la seva disposició.
- Pedagogia no directiva: el professor facilita l'aprenentatge, i l'alumne és el que participa activament ja que és autònom, creatiu i potencia la seva manera de ser i les seves estratègies i habilitats a l'hora d'aprendre.
- Pedagogia alliberadora: busca que l'alumne raoni i reflexioni de forma lògica, i que s'estableixi una relació entre ell i la societat o la naturalesa.
- Pedagogia cognoscitiva: es planteja la concepció i el desenvolupament dels models d'aprenentatge com a formes de relació entre el subjecte actiu i l'objecte. Gràcies a la capacitat que tenim de processar i modificar la informació captada pels nostres òrgans sensorials, podem participar activament en l'aprenentatge i transformar i adaptar-nos a la realitat que se'ns presenta.
- Pedagogia constructivista: l'alumne parteix de les experiències viscudes anteriorment per aprendre nous coneixements. Es basa en el que l'alumne ja sabia per augmentar els seus coneixements.

2.2 La didàctica

La didàctica és la ciència de l'educació que estudia i intervé en el procés d'ensenyament-aprenentatge amb la finalitat d'aconseguir la formació intel·lectual de l'educat.

Etimològicament, el terme Didàctica procedeix del grec. *Didaskaleion* era l'escola en grec; *didaskalia*, un conjunt d'informes sobre concursos tràgics i còmics; *didaskalos*, el que ensenya; i *didaskalikos*, l'adjectiu que s'aplicava a la prosa didàctica.

Didaxis tindria un sentit més actiu, i Didàctica seria el nominatiu i acusatiu plural, neutre, de l'adjectiu *didaktikos*, que significa apte per a la docència. En llatí ha donat lloc als verbs *docere* i *discere*, ensenyar i aprendre respectivament, al camp semàntic dels quals pertanyen paraules com docència, doctor, doctrina, disciplina...

Des del seu origen en l'antiguitat clàssica grega, el substantiu didàctica ha estat el nom d'un gènere literari. Ramon Llull va ser un dels autors més importants d'aquest gènere durant l'Edat Mitjana, ja que en les seves obres volia ensenyar i formar el lector. També, el Marqués de

Santillana va ser un dels autors del prerenaiement que va escriure obres didàctiques. I avui dia, molta de la poesia pretén ensenyar i fer canviar la societat, per tant, també podem dir que molta de la poesia o la literatura actual té una finalitat didàctica.

Hi ha dos tipus de didàctica:

- La didàctica general: quan no s'especifica el contingut cultural. S'ocupa dels principis, els criteris, les normes, els mètodes comuns per dirigir el procés d'ensenyament-aprenentatge cap als objectius educatius.
- La didàctica especial: quan sí que s'especifica el contingut cultural. Tracta de l'aplicació de les normes didàctiques generals al camp concret de cada disciplina o matèria d'estudi. Hi ha una didàctica específica per a cada àrea: didàctica del llenguatge, de la matemàtica, de les ciències socials o naturals, de la plàstica, de l'educació física, etc.

La didàctica inclou els següents elements:

- Objectius: Què s'ha d'assolir com a resultat de l'aprenentatge?
- Continguts: Què s'ha d'ensenyar per assolir els objectius?
- Metodologia: Com s'han d'ensenyar els diferents continguts?
- Avaluació: Com comprovar el resultat dels aprenentatges?

La didàctica té dues finalitats, una està relacionada amb la teoria i l'altra amb la pràctica.

- Finalitat teòrica: Com totes les ciències, tracta d'adquirir i augmentar el coneixement cert, allò que sabem sobre el seu objecte d'estudi, que és el procés d'ensenyament-aprenentatge. Tracta de descriure'l millor, d'explicar-lo i fins d'interpretar-lo. Per a la descripció, és precís acostar-se a l'objecte d'estudi, veure'l de prop i obtenir diferents punts de vista. Per a la interpretació, s'haurà de reflexionar sobre les causes dels fets i tractar d'establir, quan es pugui, generalitzacions, encara que no és gens fàcil. Dir com es constitueix i com hauria de ser analitzat el procés didàctic no és el mateix que dir quines finalitats té l'ensenyament. Tampoc equival a dir de quina manera s'hauria de dur a terme el procés d'ensenyament-aprenentatge. La descripció ni proporciona finalitats educatives, ni suggereix quins mètodes s'han d'utilitzar.
- Finalitat pràctica: Es tracta d'intervenir per dirigir processos, millorar condicions d'aprenentatge, solucionar problemes, obtenir la formació per la qual l'alumne obtingui una cultura intel·lectual. S'apliquen els coneixements teòrics en els processos

reals d'ensenyament-aprenentatge. S'elaboren els propis coneixements i es decideixen per un mateix les pautes de conducta. Això requereix conèixer-se a un mateix, conèixer les tècniques d'aprenentatge, d'estudi i d'intervenció en funció de la realitat.

2.3 La metodologia

La paraula metodologia, s'obté a partir de tres paraules gregues: metà (més allà), odòs (camí) i logos (estudi). El concepte fa referència al pla d'investigació o al conjunt de procediments que permeten assolir uns certs objectius científics.

És la previsió de mitjans i recursos per impartir accions educatives. Estudia les estratègies per portar a la pràctica, accions d'ensenyament-aprenentatge i per tant, és una peça essencial en tot tipus d'investigacions.

Els aspectes més importants a tenir en compte en el seu desenvolupament són:

- La informació
- El temps
- El mètode d'ensenyament
- L'organització de l'espai i els participants
- El control de les activitats
- L'equipament i el material

Es diferencien dos tipus de metodologia:

- Metodologia quantitativa: es centra en els aspectes observables i utilitza l'estadística per a l'anàlisi de les dades. Aquest tipus de metodologia és característic d'un plantejament científic positivista, és a dir, que el coneixement vàlid només es pot establir si fa referència al que s'ha observat en l'experiència.
Dins de la investigació educativa, la metodologia quantitativa ha estat dominant en el camp d'adquisició de segones llengües.
- Metodologia qualitativa: es centra en els aspectes interpretatius. Aquest tipus de metodologia és característic d'un plantejament científic de fenòmens, els quals són subjectius i falten mesures exactes per verificar-los.

S'ha aplicat amb èxit el mètode qualitatiu en la investigació d'àmbit educatiu. Per exemple, hi ha diversos estudis etnogràfics (estudi de les ètnies i de les cultures dels diferents pobles) realitzats en la didàctica de llengües.

3. Estratègies d'aprenentatge d'una llengua estrangera

Partint que els mètodes o les estratègies d'aprenentatge són aquelles que contribueixen de forma directa en l'aprenentatge de l'alumne, no existeix un consens quant a la definició "d'estratègia d'aprenentatge d'una llengua". Diversos autors han presentat diferents interpretacions d'aquests dos termes relacionats amb una llengua estrangera.

Rubin les considera com "les tècniques, tàctiques i destreses utilitzades en el procés a través del qual s'obté, s'emmagatzema i es reutilitza la informació".

Legudrec comenta que són el "conjunt d'operacions i de recursos pedagògics, planificats per l'alumne amb l'objectiu d'afavorir l'assoliment dels objectius en una situació pedagògica".

Oxford les defineix com "els procediments utilitzats pels alumnes per tal de millorar el seu aprenentatge".

En resum, podríem dir que el concepte "estratègia" consisteix en el "conjunt d'operacions que els alumnes duen a la pràctica per adquirir la llengua d'estudi". Aquest procés conté dues fases: en la primera, l'alumne selecciona i forma els elements d'informació nous que li són presentats en el segon idioma i els emmagatzema a la seva memòria. En la segona fase, recupera la informació emmagatzemada i la reutilitza.

En el cas del vocabulari, la majoria de les investigacions sobre estratègies d'aprenentatge han estat enfocades en els mètodes de presentació i els efectes en la retenció del mateix, sent les estratègies de memorització les més estudiades, i en concret, les estratègies de repetició.

A continuació exposaré algunes de les metodologies aplicades en l'aprenentatge d'una llengua estrangera:

- **Mètode gramàtica/traducció**

Va ser el primer mètode inventat durant l'Edat Mitjana. S'ha fet servir durant molt temps per aprendre l'anglès, i consisteix en aprendre de memòria les regles gramaticals i les conjugacions. No se li dóna gaire importància a l'aprenentatge del vocabulari, ja que s'espera que l'alumne aprengui les paraules a través de l'ús del diccionari o amb la memorització de llargs llistats de paraules, i es practica repetint i aplicant aquests coneixements en exercicis de traducció de la llengua materna a l'estrangera i a l'inversa.

Aquest mètode tan simple es continua practicant en l'actualitat encara que n'han sortit d'altres molt més evolucionats gràcies a les noves tecnologies, les noves teories i la facilitat de viatjar.

- **Mètode directe o natural**

Durant les dècades dels anys vint i trenta, es van adonar que el més important a l'hora d'aprendre una llengua estrangera era comunicar-se amb un altre parlant i interactuar amb ell. Llavors, van veure que el mètode de gramàtica/traducció no servia i van posar en pràctica el mètode directe, que consisteix en simular situacions reals, la llengua materna no es fa servir i els alumnes estan al màxim exposats a la llengua estrangera. El paper del professor en aquest mètode no és traduir, sinó que, el seu objectiu és comunicar-se en tot moment en l'idioma estranger i demostrar el significat de les paraules desconegudes mitjançant dibuixos, frases o gestos. Aquest mètode, serveix més per aprendre vocabulari que no pas gramàtica, però igualment aquesta es basa en la creació d'oracions utilitzant les paraules desconegudes en el context apropiat i no s'utilitzen associacions. En aquest cas, mai es fa servir la llengua materna. S'espera que l'alumne adquireixi el vocabulari de manera natural, escrivint oracions en comptes de memoritzar llistats de paraules.

- **Mètode audiolingual**

Va sorgir a finals de la dècada dels anys trenta com a conseqüència per una part del mal funcionament del mètode directe, i per l'altra per la necessitat dels militars i els diplomàtics de parlar idiomes estrangers poc corrents durant la Segona Guerra Mundial. Aquest mètode consistia en la concepció del llenguatge i la seva adquisició. Inclou molts aspectes dels mètodes anteriors. Es basa en la memorització de frases que són practicades pels alumnes fins aconseguir que aquest coneixement es converteixi en alguna cosa nata. El vocabulari, no s'ensenyava i, per tant, és molt limitat. I sobretot, es dona molta importància a la pronunciació de les paraules.

- **Mètode audiovisual**

Durant els anys seixanta ja van començar a sorgir noves tècniques d'aprenentatge audiovisual com aquesta, que feia servir dibuixos i vídeos. Van decidir utilitzar els "actes de parlar" que eren el conjunt d'estratègies per aconseguir un objectiu amb el llenguatge en un context específic. D'aquesta manera, les classes estaven organitzades en "actes de parlar", i en cada sessió s'aprenia una situació real diferent.

- **Mètode cognoscitiu**

A finals dels anys 60 i principis dels anys 70, a causa dels defectes del mètode audiolingual, va aparèixer el mètode cognoscitiu, centrat en adquirir un control conscient de l'estructura i els elements fonètics, lèxics i gramaticals de la llengua estrangera mitjançant l'estudi i l'anàlisi de les estructures.

- **Mètode comunicatiu**

Avui en dia, els pensaments dels teòrics de l'ensenyança d'idiomes i dels professors va encaminat a la comunicació. L'aprenentatge d'una llengua estrangera ha d'anar dirigit que l'alumne pugui interaccionar amb un nadiu i no pas a l'aprenentatge únic i exclusiu de gramàtica i vocabulari. El principal objectiu és que l'alumne tingui fluïdesa a l'hora de comunicar-se, per tant, en una classe l'alumne haurà d'utilitzar en tot moment la llengua estrangera. Es dona prioritat a la gramàtica i posteriorment al vocabulari. El seu aprenentatge s'assoleix a través d'activitats de resolució de problemes en els quals els alumnes han d'intercanviar informació.

- **Mètode de la comunitat**

En la dècada dels setanta, van descobrir que la psicologia estava relacionada amb l'aprenentatge d'idiomes, per això, va aparèixer la idea d'aprendre en comunitat. Consistia en converses entre 5 i 15 alumnes i un professor. Els temes els escullen els alumnes. Aquest mètode adopta la postura de psicòleg-pacient, ja que el professor (psicòleg) en tot moment ajuda l'alumne (pacient) quan té problemes a l'hora de comunicar-se.

- **Mètode del silenci**

Aquest mètode té com a principi que l'ensenyament ha d'estar subordinat a l'aprenentatge. Consisteix que els alumnes per si sols es puguin expressar lliurement sense fer servir el criteri i l'opinió del professor. El rol del professor és ajudar els seus alumnes i donar-los exercicis, encara que els únics que poden aprendre són els alumnes mateixos. Els alumnes han de fer servir totes les eines per comunicar-se i concentrar-se en aprendre més.

- **Mètode basat en projectes**

Durant les classes, es treballa de forma individual o per grups, i es busca que els alumnes cerquin i apliquin nous coneixements. L'objectiu és que els temes que es tractin siguin interessants pels alumnes i d'aquesta manera, mostraran més atenció i s'implicaran més en l'aprenentatge. El professor en aquest cas és l'animador dels alumnes i el que guia l'aprenentatge. Ells, són els que busquen i investiguen els coneixements.

Com es pot observar existeixen molts mètodes d'aprenentatge d'una llengua estrangera, alguns d'ells molt dispars quant a la importància que donen a l'aprenentatge del vocabulari.

4. La importància del vocabulari en l'aprenentatge de l'anglès

Concepte de vocabulari

Si busquem en el diccionari la paraula vocabulari ens apareixeran aquets tres significats:

1 1 m. (FL) Conjunt de mots propis d'un idioma, d'una activitat, d'un camp semàntic, d'una regió. Vocabulari hebreu. Vocabulari mèdic. Vocabulari de les Terres de L'Ebre.

1 2 m. (FL) Cabal de mots que coneix o usa un autor, una persona. *Per a la seva edat aquest nen té un vocabulari molt ric.*

2 m. (LC)(FL) Repertori d'unitats lèxiques d'una llengua o d'un àmbit d'especialitat determinat que pot contenir definicions o equivalències. *Vocabulari d'anglicismes. Vocabulari català-castellà.*

En el treball que m'ocupa, la definició més adequada podria consistir en "el conjunt de paraules que formen part d'un idioma específic i que són conegudes per una persona". Sent més específica, "els mots que una persona pot comprendre i/o utilitzar".

Encara que el vocabulari des de sempre ha estat important a l'hora d'aprendre una segona llengua estrangera, en les últimes dècades, nombrosos autors s'han centrat en la investigació sobre com es produeix l'adquisició d'aquest vocabulari, atès que es considera vital per poder desenvolupar les destreses de parlar, escoltar, llegir i escriure.

Aquesta idea ha sorgit deguda a la importància de la metodologia comunicativa, aquella que fa servir la llengua com un instrument per a la comunicació, i el seu procés d'aprenentatge consisteix a basar-se en l'entorn més pròxim de l'alumne. La seva adquisició és un procés complex i, en general, gens fàcil.

Així, podem diferenciar entre el vocabulari passiu i actiu. El vocabulari passiu està compost per les paraules que la persona reconeix en llegir o escoltar, (en moltes ocasions per la seva semblança amb l'idioma nadiu), però no les sap fer servir. Per contra, el vocabulari actiu és aquell que sí que podem incorporar de manera habitual en la nostra comunicació.

S'han realitzat diferents estudis respecte a la importància de l'aprenentatge del vocabulari. Entre ells vull destacar:

Segons Schimtt (2000), sempre s'ha considerat el vocabulari com una part fonamental de l'aprenentatge d'una segona llengua estrangera. Per exemple, en l'antiga Roma, els nens

aprenien primer l'alfabet, després les síl·labes, les paraules, i d'aquí finalment passaven al discurs. També, els llibres de text que utilitzaven eren basats en el vocabulari, els quals havien d'agrupar paraules d'acord amb el tema corresponent.

Gruneberg i Jacobs consideren de vital importància la retenció de vocabulari en l'aprenentatge d'una segona llengua o llengua estrangera afirmant que un individu pot sobreviure en una situació si tan sols usa 100 paraules d'alta freqüència d'una llengua estrangera; i que si sap 3000 paraules d'alta freqüència, llavors podria entendre un 90% de la conversació. Per suposat que una llengua implica més que l'aprenentatge de vocabulari; també inclou la gramàtica, la semàntica, etc. Tot i així, es considera que si un alumne aprèn vocabulari i aconsegueix retenir-lo, llavors li aportarà confiança i motivació per seguir aprenent els altres elements.

Al respecte, Krashen i Terrell (1993) i Avila i Sadopski (1996), consideren que "el domini del vocabulari és un component essencial en l'adquisició de la llengua".

Les investigacions de Gu i Johnson (1996) van evidenciar que l'adquisició del vocabulari semblen dependre de diferents processos cognitius, que van, des de processos memorístics fins a l'establiment d'associacions d'elements que han de ser apresos i on els coneixements previs sobre la llengua juguen un paper molt important.

Nation i Cohadi (2001), fan referència al context on es troba la paraula i comenten que l'alumne pot "endevinar" (imaginar) el significat d'alguna paraula desconeguda, però també senyalen que no podria comprendre el text sencer si no coneix el significat de la paraula.

Seglar (2001) senyala que els alumnes utilitzen diferents mecanismes (estratègies) per entendre i recordar el significat de les paraules i comenta la seva importància per tal que siguin efectives en les competències pròpies de l'ús de la llengua.

En relació a les estratègies d'aprenentatge, Krashen (1989) va comprovar que en l'aprenentatge d'una llengua, el vocabulari representa el major dels problemes ja que l'alumne ha d'aplicar mecanismes o desenvolupar conductes que li permetin accedir al significat de les paraules. De fet, és a l'aprenentatge del vocabulari on dediquen més temps els estudiants d'una segona llengua. Per tant, es fa necessari parlar de les estratègies a seguir en l'aprenentatge d'una llengua estrangera.

5. Estratègies d'aprenentatge del vocabulari

Com he comentat anteriorment, diversos estudis han mostrat la importància de l'adquisició del vocabulari. Nombrosos autors han discutit sobre com s'aprèn, és a dir, quines estratègies es fan servir per tal de dur a terme el procés d'aprenentatge. Ja he comentat que històricament, el mètode més emprat ha estat el tradicional o de repetició.

Voldria reiterar que la majoria dels autors coincideixen en què és un procés molt complex que inclou diferents processos d'aprenentatge on estan implicats tant l'alumne com les habilitats que tingui per dur a terme les estratègies.

Entre les diferents estratègies d'aprenentatge del vocabulari cal destacar les aportacions realitzades per Schmitt (1997) i Gu i Johnson (1996).

Schmitt va realitzar un estudi amb 600 estudiants japonesos després del qual va concloure que realitzaven les següents estratègies d'aprenentatge:

- **Estratègies de descobriment i determinació:** Anàlisi de part del discurs, dels "cognados" en la llengua materna, endevinar el context, consultar el diccionari, ús de llistes de paraules...
- **Estratègies de descobriment i socials:** Preguntar al professor per la traducció en la primera llengua, sinònims, oracions que contenen la paraula nova, preguntar al company, descobriment a través d'una activitat o treball en grup...
- **Estratègies de consolidació i socials:** Grups d'estudi i pràctica, els professors comproven el llistat de paraules, interactuar amb personal nadiu...
- **Estratègies de consolidació i memorístiques:** Estudi del significat de la paraula amb representació fotogràfica, imatge del significat de la paraula, la paraula connectada amb una experiència personal, connectar sinònims i antònims, ús d'escalas per adjectius graduables, agrupar paraules juntes, estudiar-les en una pàgina, ús de paraules noves en frases, estudi del so, de la descripció, dir la paraula en veu alta, imatge de la forma de la paraula, ús del mètode *Keyword*, ús de *cognados*, característiques semàntiques...
- **Estratègies de consolidació i cognitives:** Repetició verbal i escrita, llistat de paraules, notes, escoltar les paraules, mantenir el vocabulari en la llibreta d'apunts...
- **Estratègies de consolidació i metacognitives:** Autoavaluar-se, ús d'espais per practicar la paraula, continuar estudiant...

Gu i Johnson van realitzar un estudi semblant però amb estudiants xinesos. A partir del resultat obtingut, van determinar les següents estratègies principals:

- Endevinar a través del context, fer ús del diccionari, presa de notes, parar atenció a la formació de la paraula, descodificació de paraules a partir del context, i activació de les paraules apreses recentment.

Tot i aquesta conclusió sobre els resultats obtinguts, Gu i Johnson, van manifestar que els participants no semblaven creure en la memorització i, de fet, aquests van negar aquesta estratègia. Però els resultats i l'observació van corroborar que, comparats amb els estudiants d'altres cultures, feien un ús major d'aquestes estratègies. Probablement el motiu era que no quedava bé dir-ho perquè es considera un mètode tradicional i caduc.

Amb aquest estudi van demostrar que el coneixement del vocabulari, per tal que sigui d'ús real, ha d'estar incorporat al context i que, per tant, requereix d'estratègies d'aprenentatge. La retenció de la paraula de forma descontextualitzada ofereix un valor limitat. Cal, per tant, fer ús d'estratègies per tal de retenir el significat de la paraula, però necessàriament acompanyada d'altres estratègies totalment contextualitzades.

A nivell espanyol, García López va realitzar un estudi similar amb alumnes de 3r d'ESO, arribant a les següents conclusions:

- Les estratègies més utilitzades van ser les de repetició, en concret les escrites. I si sumem l'escrita, l'oral i la llegida, sumen un 50%.
- L'estratègia utilitzada en segon lloc és la semàntica (estructura de la paraula), especialment la traducció en un 20% de les ocasions.
- L'associació es troba en 3r lloc amb un 14% (sumant les associacions semàntiques i les mnemotècniques)
- Les estratègies sensorials tenen poc ús (7,3%).
- Les estratègies semblants al mètode *keyword* comporten un 3,9% del total.

L'autor va valorar com a molt important el fet que tot i que el 50% de les estratègies d'aprenentatge de memorització eren de repetició, l'altra meitat eren estratègies semàntiques, sensorials o mnemotècniques. Es va posar de manifest que l'alumnat va demostrar que coneixia i feia servir diferents tipus d'estratègies però que no les explotava suficientment. L'autor va resumir que l'aplicació d'un programa que promogui l'ús de noves estratègies podria, en principi, augmentar l'eficàcia de la memorització.

L'any 1976 diversos investigadors van realitzar un estudi sobre estratègies d'aprenentatge i van observar que davant la mateixa tasca d'aprenentatge, els alumnes adoptaven diferents maneres d'enfrontar-se a ella. Un grup va orientar els seu aprenentatge cap a la comprensió global de la matèria, mentre que l'altre grup es va concentrar a recordar només aquella informació que creien que seria preguntada en l'examen.

Els autors van anomenar estratègia d'aprenentatge profund al primer grup, i estratègia d'aprenentatge superficial al segon.

- Estratègia d'aprenentatge profunda: és aquella que incorpora noves idees les quals són afegides al coneixement previ sobre el tema, afavorint d'aquesta manera la seva comprensió i retenció a llarg termini. De tal manera, poden ser utilitzades per resoldre problemes en situacions diferents. Fa servir nivells més elevats de connexions neuronals.
- Estratègia d'aprenentatge superficial: és aquella que es basa en la memorització de fets aïllats, sense connexió amb els coneixements previs ni el context general.

Comparació entre estratègia d'aprenentatge profund i superficial:

Estratègia d'aprenentatge profund	Estratègia d'aprenentatge superficial
Es basa en el significat	Es basa en les dades
Relaciona el coneixement previ amb el nou	Es centra en fets aïllats
Associa coneixements nous amb altres matèries	Va dirigit a la memorització
Utilitza la lògica	Accepta els fets tal com són
Hi ha motivació per aprendre més	La motivació només és per aprovar exàmens

Diversos estudis concreten que les estratègies d'aprenentatge superficials són més ràpides però condueixen a una retenció baixa. Aquestes estratègies es fan servir per aprenents que llegeixen molt, de manera ràpida, amb l'objectiu d'entendre les idees principals d'un text, sense tenir cap importància el fet de no saber algunes de les paraules que s'han llegit. El mètode memorístic o de repetició, pertany a aquest tipus d'estratègia i històricament, ha estat el mètode més usat encara que no ha estat el més efectiu.

Diversos autors (Schmitt & McCarthy, 1997, Lawson & Hogben, 1996) han demostrat que la majoria dels alumnes prefereixen utilitzar estratègies mecàniques o de repetició en comptes d'aquelles que impliquen un nivell de processament de l'aprenentatge més profund.

Marín (2005) va comparar la relació que existia entre l'ús d'estratègies d'aprenentatge de vocabulari i altres factors (com són el tipus de personalitat, gènere, edat i anys d'estudis). Entre els resultats, va obtenir que el tipus d'estratègies d'associació que és utilitzat amb menor freqüència és la del mètode *keyword*, el qual indica que els alumnes no estan familiaritzats amb aquest mètode ni amb l'efecte positiu que ha tingut en l'aprenentatge d'alumnes d'arreu del món. També és un indicador de que els alumnes utilitzen amb major freqüència estratègies de repetició o similars, i no d'associacions, el que pot esdevenir com un factor que influeixi negativament en l'aprenentatge de vocabulari i en la retenció lèxica que l'alumnat tingui. El mètode *keyword*, pertany al tipus d'estratègia d'aprenentatge profund, tot i que és bastant desconegut.

El mètodes sobre els quals es realitza aquest estudi estan, a l'igual que tots els coneixements que hem adquirit al llarg de la nostra vida, relacionats amb la memòria. Prèviament a l'estudi i a l'explicació de cadascun d'ells, cal conèixer mínimament el funcionament de la memòria, així com la seva classificació.

6. La memòria

Quan naixem, el nostre cervell és com un ordinador nou que ve amb un processador i un sistema operatiu instintiu, genètic, que ens permet interactuar amb l'entorn i realitzar tota mena de funcions que ens identifiquen com a éssers humans. A mesura que creixem, anem adquirint coneixements, vivint experiències i interpretant la realitat des del nostre punt de vista. Tot això, es guarda en el nostre cervell en forma de xarxes de neurones, a les quals anomenem memòria i que poc a poc van formant el que som.

L'aprenentatge d'una llengua implica en gran mesura la memòria. La memòria es pot classificar en: memòria a curt termini, memòria a mig termini i memòria a llarg termini. En els següents apartats analitzarem els tres tipus, encara que només he aplicat la memòria a curt i a mig termini en el meu treball de camp.

6.1 La memòria a curt termini

La memòria a curt termini, també denominada memòria operativa, és un sistema a partir del qual la persona controla la informació que s'obté d'una interacció directa amb l'ambient que la rodeja. Generalment aquesta informació es troba limitada a set elements, amb una variació de més o menys dos ítems i pot mantenir-se durant una mitja que oscil·la entre els quinze i els trenta segons. No obstant, la memòria a curt termini es veurà més o menys limitada en relació amb les capacitats de cada persona i l'entrenament que ha realitzat al llarg de la seva vida.

Generalment la memòria a curt termini funciona a partir de tres principis o efectes: l'efecte de prioritat, l'efecte de *recència* i la significació.

- L'efecte de prioritat fa referència al fet de que les persones recorden millor les coses que passen inicialment (ja siguin els primers elements d'una llista o les primeres paraules d'una conversació).
- L'efecte de *recència*, al contrari, es refereix a la nostra excel·lent memòria per als fets o dades que es presenten al final d'una llista o d'una situació. Així, la tendència de la memòria a curt termini serà la de transferir a la memòria a llarg termini les dades primeres o últimes; obviant bona part dels fets o dades intermèdies. No obstant això, si les informacions intermèdies tenen un gran significat emocional per a les persones, llavors aquestes adquiriran la prioritat absoluta.

- L'efecte de significació és aquell que involucra l'organització i la comprensió de la informació que es vol aprendre. Busca establir connexions lògiques entre conceptes. És a dir, amb les estratègies superficials no es produeix aquest efecte.

La memòria a curt termini compleix diverses funcions:

- Retenció de la informació per un període curt de temps
- Dóna suport a l'aprenentatge del nou coneixement
- Comprensió de l'ambient
- Facilitació del procés de solució de problemes

6.2 La memòria a mig termini

La duració de la memòria a mig termini implica una retenció major que la de curt termini, amb una durada variable entre alguns dies i setmanes.

L'any 2004 Tello va descobrir que la memòria a mig termini es porta a terme per tres mecanismes, que són:

- Codificació: la informació que és percebuda pels nostres sentits s'emmagatzema, quasi de forma automàtica, en la nostra memòria a curt termini
- Consolidació: Posteriorment, es consolidaran aquells coneixements rellevants i passaran a la memòria a mig termini, segons quant significatius i impactants siguin.
- Recuperació: Per últim, la recuperació es refereix a la facilitat amb què un pot extreure aquesta informació.

6.3 La memòria a llarg termini

La memòria a llarg termini és aquella que manté una informació permanent, té una capacitat pràcticament il·limitada. La informació es manté de forma inconscient i només es fa conscient quan la recuperem.

En la nostra memòria a llarg termini podem guardar informació de forma conscient, que requereix gastar una gran energia i esforç, com quan estudiem alguna cosa que ens interessa. També podem emmagatzemar informació inconscientment i sense cap mena d'esforç, i a vegades memòries que no es poden descriure amb paraules, com algunes emocions, sensacions i sentiments. Influeix molt el nostre sistema amigdalí (el de les emocions), en els

records inconscients, tant per aquelles coses que són importants per a la nostra supervivència com per a les que no ho són.

En el meu treball, intentaré esbrinar quins dels dos mètodes proposats permet recuperar més paraules tenint en compte les memòries a curt i mig termini.

7. Comparació dels mètodes escollits

7.1 Mètode memorístic , tradicional o de repetició

El mètode memorístic és el més bàsic de tots els mètodes i el que des de sempre s'ha utilitzat a les escoles. Consisteix en aprendre mitjançant la repetició, sense tenir la necessitat de comprendre el significat. Promou l'adquisició de nous coneixements mitjançant la retenció i, en general, és conseqüència de l'aprenentatge mecànic.

En general aquests dos conceptes estan associats ja que es duen a terme a partir de conductes repetitives i mecàniques que provoquen una retenció. En aquest cas, la informació retinguda es converteix en una informació emmagatzemada sense connexió amb els coneixements previs.

Des de la psicologia cognitiva que estudia com la ment interpreta, processa i emmagatzema la informació en la memòria, es considera que si l'aprenentatge s'assoleix tan sols mitjançant la repetició, aviat s'oblidarà, ja que els nous coneixements són incorporats de manera arbitrària en l'estructura cognitiva de l'alumne i no queden emmagatzemats a la memòria.

Característiques:

1. Les paraules apreses per mitjà del mètode memorístic es queden gravades al cervell en la memòria a curt termini, i al cap d'uns moments s'obliden ja que no han estat associades a cap contingut que pugui ser recordat. Són emmagatzemades de manera arbitrària sense interactuar amb els coneixements previs.
2. La tasca del professor és ensenyar bons hàbits als alumnes, ho fa mitjançant la repetició en veu alta, exercicis estructurals, etc. Es dedica que l'aprenentatge de la classe vagi evolucionant.
3. El paper de l'alumne és passiu, només es dedica a respondre al professor, sense tenir en compte el contingut que està aprenent.
4. Aquest mètode busca evitar l'error, i per fer-ho possible prohibeix accedir a la llengua materna i promou la memorització de diàlegs i d'estructures.

Encara que aquest mètode tingui errors, no es pot descartar perquè en diferents casos serveix, com per exemple, en les taules de multiplicar, els temps verbals, etc.

Tot i que aquesta estructura és la que he fet servir per fer aquest treball, en l'actualitat hi ha una tendència més cognitivista de l'aprenentatge que intenta reconsiderar el paper que s'atribueix habitualment a la memòria en l'aprenentatge.

Així, distingeix entre la memorització mecànica i repetitiva, i la memorització comprensiva. Aquesta darrera, intenta que la nova informació s'incorpori a l'estructura mental modificant-la i enriquint-la, i passi a formar part de la memòria comprensiva. La idea, per tant, i al contrari de la memorització repetitiva, és que la memorització basada en la comprensió és un component bàsic en l'aprenentatge de nous coneixements.

7.2 El mètode *Keyword*

El mètode *Keyword*, es troba entre les estratègies mnemotècniques i d'associació més àmpliament investigades. És un dels mètodes més eficients per aprendre el significat de vocabulari de l'idioma estranger, i també es pot utilitzar per recordar la pronunciació d'una paraula de la llengua estrangera ja que s'associa amb una paraula en la llengua materna.

Diversos autors han realitzat estudis sobre el mètode *keyword* i altres estratègies i factors per a efectes de comparació i han comprovat que és un mètode eficient per aprendre vocabulari a curt i mig termini. Però, altres han assenyalat que el mateix mètode només és eficient a curt termini o no té diferència en resultats en comparació amb altres mètodes.

Thompson (1987) va emfasitzar que les estratègies mnemotècniques, particularment el mètode *keyword*, permeten a l'alumne memoritzar informació de manera més efectiva.

Aquest tipus d'estratègia va ser creada per Atkinson l'any 1975, el qual va assenyalat que té dues etapes fonamentals: una etapa acústica i una etapa visual. Atkinson va descriure aquest mètode així:

"En fer servir la paraula *keyword*, fem referència a una paraula en anglès que soni com una part de la paraula estrangera. En general, la paraula clau no té cap relació amb la paraula estrangera, excepte pel seu so semblant. El mètode *keyword* divideix l'aprenentatge del vocabulari en dues etapes. La primera etapa implica que el subjecte associï el so de la paraula estrangera amb la paraula clau, associació que es fa ràpidament per la seva similitud acústica. La segona etapa, implica que el subjecte formi una imatge mental de la paraula clau, "interactuant" amb la traducció a l'anglès; aquesta etapa pot ser comparada amb un procediment de parells-associats que implica l'aprenentatge de paraules no relacionades en anglès".

La retenció de les noves paraules es veurà afectada d'acord a quant impressionant (quina empremta) o bé, a com de comuna i ordinària sigui l'associació per a l'alumne. *Buzan* (1989) suggereix una llista per tenir en compte a l'hora de realitzar les associacions:

- Exagerar la mida de les parts fonamentals en una imatge.
- Utilitzar l'humor i elements graciosos o peculiars que són més fàcils de recordar que els normals.
- Es poden utilitzar símbols (semàfors, senyals, dibuixos, etc.).
- Les imatges amb color i plenes de vida són més fàcils de recordar que aquelles mal fetes.
- Utilitzar tots els sentits per codificar o enriquir una imatge (sons, olors, sabors, percepcions, moviments, sentiments).
- Es pot realçar la imatge en fer-la de tres dimensions i moviments (per exemple per aprendre verbs d'accions).
- Utilitzar diferents escenaris per paraules que siguin semblants i així evitar confusions.

7.2.1 Estudis a favor del Mètode *Keyword*

Àvila al 1995, va realitzar un estudi amb alumnes de 5è de primària, i els va demanar que aprenguessin deu paraules en anglès (vuit eren de baixa freqüència, i dues eren paraules obscures, és a dir, poc conegudes). En un grup, va utilitzar el mètode *keyword* i, en l'altre, els va dir simplement que s'aprenguessin les paraules, és a dir, mitjançant la memorització. El resultat que va obtenir va ser que el mètode *keyword* va facilitar la retenció de les paraules tant a curt termini com a mig termini.

Rodríguez el 1999, va comparar el grau de retenció lèxica, i va utilitzar quatre estratègies d'aprenentatge de vocabulari diferents: la repetició, el context, el mètode *keyword* i la combinació del context amb el mètode *keyword*. A l'atzar, es va assignar cada mètode amb els vuit grups de tercer de secundària. Els va demanar que aprenguessin quinze paraules (sis de baixa freqüència i nou eren paraules obscures). A tots els grups se'ls va fer una postprova, a alguns a curt termini i a d'altres a mig termini. En tots els casos, es va comprovar que els mètodes mnemotècnics eren més eficaços.

Raugh i Atkinson al 1975, van voler ensenyar cent vint paraules en espanyol a estudiants nadius anglesos d'una universitat. A un grup, van aplicar el mètode *keyword*, i a l'altre, no se'ls

va aplicar cap mètode. Al finalitzar la sessió, se'ls va aplicar una postprova, i un mes més tard també. En els dos casos, el mètode *keyword* es va mostrar més eficient.

Wilson i Bransford l'any 1979, van pensar que els alumnes retindrien les paraules amb més facilitat quan es tractés d'una situació activa que els portés a mantenir un cert grau de processament significatiu, ja que això els facilitaria ordenar millor la seva memòria. Per tant, van utilitzar tres grups de persones. En el primer grup, se'ls va donar una llista de trenta paraules, i se'ls va dir que posteriorment se'ls avaluaria. Al segon grup, també se'ls va donar la llista amb les trenta paraules i se'ls va dir que les classifiquessin segons si els hi semblaven més fàcils d'estudiar o no, i no se'ls va dir que després se'ls avaluaria. Al tercer grup, també se'ls va donar la llista amb totes les paraules i se'ls va dir que decidissin quines paraules serien més útils en cas que estiguessin atrapats en una illa, i tampoc se'ls va dir que més tard serien avaluats. Els resultats obtinguts, van ser aproximadament iguals entre el primer i el segon grup, però el tercer va mostrar una retenció major. Per tant, podem arribar a la conclusió que els estudiants, retenen més d'acord a la profunditat del processament cognitiu que comporta l'activitat.

Fawcett i Nicolson al 1991, pensaven que la diferència de capacitat acadèmica entre els alumnes d'una classe era notòria, i que també, depenent de les estratègies que havien fet servir fins ara cadascun, la seva retenció era major o menor. En la seva investigació, van agafar vint-i-quatre paraules i les van ensenyar a dos grups d'estudiants diferents. Els alumnes que van retenir menys paraules a curt termini van ser els del grup que van utilitzar l'estratègia de repetició. I a llarg termini, al cap de sis mesos, la retenció era encara més baixa que a curt termini.

Com hem pogut veure en tots aquests exemples d'investigacions, el mètode *Keyword* és molt més eficaç que el mètode de repetició i memorització. A més a més, també augmenta la motivació de l'alumne i promou un major aprenentatge.

7.2.2 Estudis en contra del Mètode *Keyword*

Però també s'han realitzat d'altres estudis que no verifiquen l'eficiència del mètode *Keyword*. Wang, Thomas i Oullette al 1992, van ensenyar vint-i-dos substantius en francès i la seva traducció a estudiants universitaris anglesos. Volien comprovar l'eficàcia del mètode *Keyword* a llarg termini. Els resultats que van obtenir indicaven que el grup d'alumnes que va utilitzar el

mètode *keyword*, va aconseguir retenir més paraules a curt termini i, en canvi, a llarg termini no va haver-hi gaire diferència entre els dos grups.

Van Hell i Candia Mahn l'any 1997, van voler fer dos experiments. El primer amb alumnes avançats en l'idioma i el segon amb alumnes principiants. En els dos casos van fer servir paraules abstractes i concretes, i els resultats es van realitzar a curt i a mig termini. Amb el primer grup, va demostrar ser més efectiu el mètode de repetició que no pas el mètode *keyword*; en canvi, en el segon grup, no va haver-hi cap diferència significativa entre els dos mètodes.

8. Treball de camp

8.1 Plantejament de les hipòtesis

Com ja he explicat en la introducció, les hipòtesis que m'he plantejat són:

Hipòtesi 1: El alumnes del mètode *keyword* recordaran un 20% més de paraules que els alumnes del mètode memorístic, tenint en compte la memòria a curt termini.

Hipòtesi 2: El alumnes del mètode *keyword* recordaran un 20% més de paraules que els alumnes del mètode memorístic, tenint en compte la memòria a mig termini.

8.2 Disseny de la investigació

Aquesta investigació va enfocada a un disseny de sessions cronològiques experimentals amb dos grups. El meu objectiu és analitzar els efectes que es produeixen a curt termini i a mig termini.

En aquest disseny, es comptarà amb l'ajuda de dos grups. S'aplicarà una preprova i diverses postproves per mesurar els resultats obtinguts produïts a curt i a mig termini.

El disseny s'esquematitza de la següent manera:

MK1	0	T1	1	T1	2	T1	3	4
MM2	0	T2	1	T2	2	T2	3	4

Llegenda

MK1: Grup Mètode *Keyword*

MM2: Grup Mètode Memorístic

0: Preprova

T1: Taller mètode *keyword*

T2: Taller mètode memorístic

1-3: Postproves a curt termini

4: Postprova a mig termini

8.3 Context

Per verificar les dues hipòtesis, ha estat necessari fer unes proves, concretament a 25 nens i nenes de 6è de primària (d'entre 10 i 11 anys) de l'Escola Fax de L'Hospitalet de Llobregat.

He comptat amb l'ajuda de la professora d'anglès i la de català. Elles prèviament havien fet dos grups (Figura 1) en els quals hi havia igualtat de nombre de nens i nenes i també de diferents capacitats acadèmiques. En el primer grup, el *keyword* hi havia 12 nens en total, els quals 6 eren nois i 6 eren noies. En l'altre grup hi havia 13 nens en total, els quals 6 eren nois i 7 eren noies. Vull apuntar que tots els alumnes porten 5 anys aprenent anglès, però encara tenen un nivell bàsic.

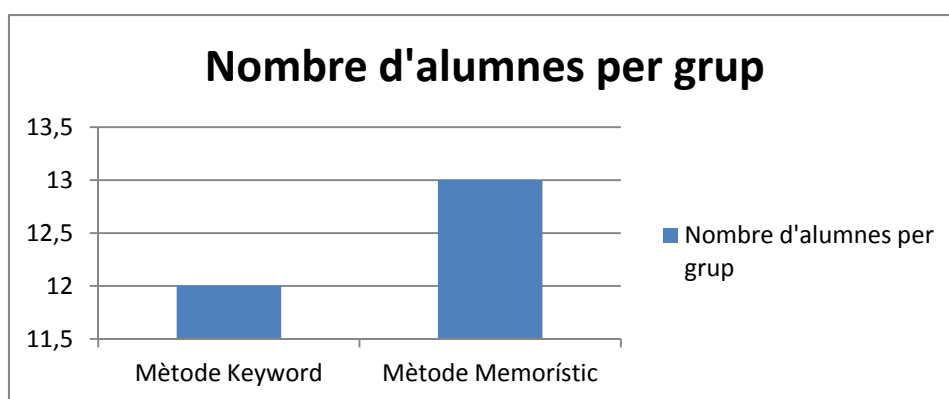

Figura 1

Tots els alumnes, a excepció d'una nena són nadius (Figura 2). Aquesta, és de la Xina però porta des dels set anys vivint aquí i anant a l'Escola Fax.

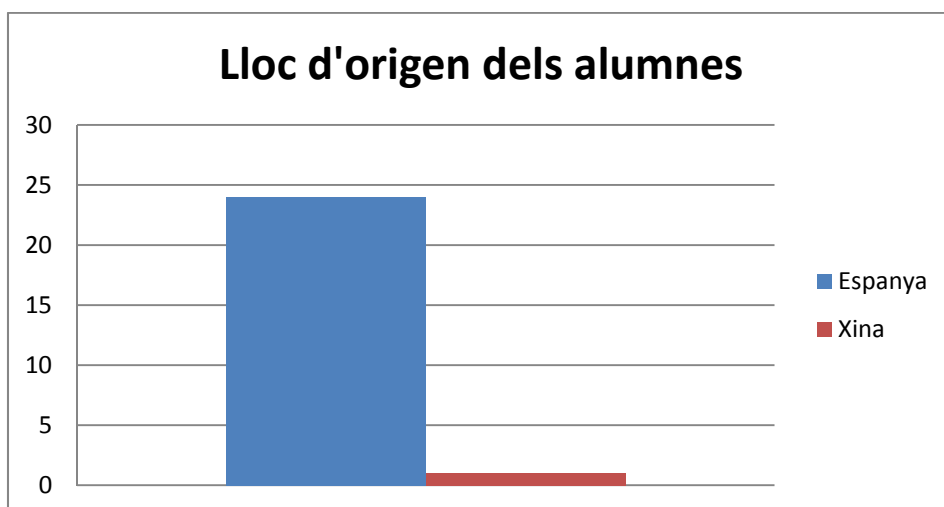

Figura 2

En total es van fer tres tallers, els quals van durar unes dues hores aproximadament cadascun, per tant, cada alumne va rebre sis hores d'aprenentatge durant el transcurs de la investigació.

Atès que tots els alumnes dominaven el català sense cap mena de dificultat i és l'idioma d'ensenyament a l'escola, vaig decidir realitzar els tallers en aquesta llengua, per així assegurar-me que tots els nens entenien en què consistia el mètode i el que havien de fer en cada moment del taller. Cal destacar, que encara que no tots els nens tenien com a llengua materna el català (sinó el castellà i en un cas el xinès), tots l'entenien perfectament ja que la seva escolarització ha estat sempre en llengua catalana.

8.4 Instruments

Per realitzar amb seguretat aquest estudi, vaig decidir fer una preprova amb vint-i-sis paraules de baixa freqüència per assegurar-me que les paraules que havien d'aprendre fossin desconegudes per a tots els participants i, així, poder-les utilitzar en el taller.

Cap dels alumnes va saber el significat de les paraules presentades. D'aquesta manera vaig escollir vint-i-una paraules (set per sessió), les que a mi em van semblar més adequades per fer aquest estudi.

Les postproves van ser iguals per als dos grups. Se'ls va demanar que traduïssin la paraula de l'anglès al català. En total, es van realitzar tres postproves (una en finalitzar cada sessió) per mesurar la retenció a curt termini, i una postprova a mig termini (al cap de 5 dies des de l'última sessió).

El tractament de les dades estadístiques ha estat realitzat amb el programa Microsoft Office Excel 2007. Així mateix, els resultats han estat arrodonits a la dècima superior o inferior en funció de si era superior o inferior a cinc.

8.5 Procediment

8.5.1 Taller del mètode *Keyword*

Primera sessió

El dia 17 de setembre es va convidar els alumnes a realitzar un taller sobre l'ús d'estratègies d'aprenentatge de vocabulari. Es va explicar el funcionament del taller i que els resultats no

afectarien a les seves qualificacions. Després, es van formar els dos grups i cadascun va ocupar una aula diferent. El grup del mètode *keyword* es va quedar a l'aula de sisè. Se'ls va explicar en què consistia el mètode respectiu a través de diferents exemples (tres paraules que havien sortit en la preprova inicial però que no havien estat escollides):

1. Escriu la paraula nova.
2. Busca una paraula que, en català o castellà s'assembli a la paraula nova.
3. Fes un dibuix que relacioni el significat de la paraula en anglès amb el significat de la paraula en català/castellà.

Exemple:

1. Infatuation (Cal esmentar que significa encapritxar-se).
2. Infart
3. (Dibuixar una persona que li agafa un infart perquè s'encapritxa o s'enamora d'alguna cosa o d'alguna persona).

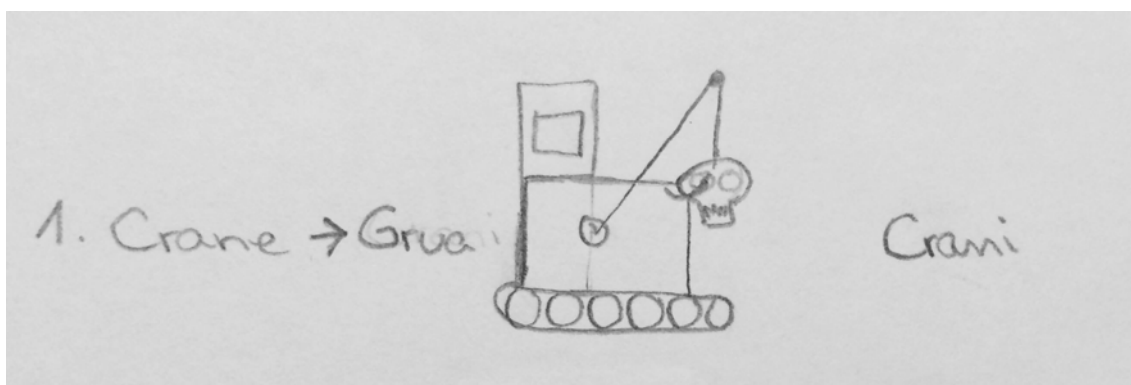

Figura 3: Exemple real d'un alumne realitzat en la primera sessió.

Es van presentar dos exemples més, i després es van repartir les fitxes amb les instruccions a seguir i un full en blanc on havien d'anar treballant el vocabulari. Mentrestant, es van escriure les set paraules d'aquella sessió en anglès a la pissarra i la seva respectiva traducció al català.

En finalitzar tots ells la tasca, es va fer una activitat per distreure'ls que consistia que cadascun d'ells havia d'anar dient els números en anglès. Quan es va creure adient, es va aturar l'activitat i es va prosseguir a repartir la postprova (de la qual no estaven avisats). S'anaven llegint les paraules per ordre i cada trenta segons, perquè així tinguessin temps d'escriure la traducció al català.

Segona sessió

El dia 22 de setembre es va realitzar la segona sessió. Es va repassar el funcionament de l'estratègia i se'ls van presentar les paraules, seguidament es va deixar temps perquè cadascun fes la seva feina, després se'ls va tornar a fer una activitat de distracció i finalment se'ls va aplicar la postprova de la mateixa manera que en la primera sessió.

Tercera sessió

El 25 de setembre se'ls va aplicar l'últim taller. Es va seguir el mateix procediment que en les altres sessions: primer se'ls va recordar el mètode *keyword*, després se'ls van presentar les set últimes paraules i es va deixar temps perquè cadascun realitzés la tasca, posteriorment se'ls va fer una activitat de distracció i per acabar se'ls va passar la postprova per analitzar la retenció a curt termini.

El dimarts 30 de setembre, després de cinc dies de l'última sessió se'ls va presentar la postprova final per examinar la retenció a mig termini. Cal mencionar que els alumnes no sabien de l'existència d'aquesta prova, per tant, va ser sorpresa. En aquesta prova, s'hi trobaven les vint-i-una paraules prèviament treballades. Es llegia una paraula cada trenta segons i es passava a la següent.

8.5.2 Taller del mètode memorístic

Abans de tot, voldria esmentar que a causa de previsió de la durada del taller del mètode *keyword*, l'escola em va demanar si el taller memorístic es podia "allargar" amb alguna activitat, sempre i quan no interferís de manera important el meu estudi. Vaig valorar incorporar una activitat lleugerament similar a la del mètode *keyword*, com era que dibuixessin la paraula. Per tant, vaig realitzar una adaptació del que seria un mètode memorístic típic, que d'altra banda, ja quedava incorporat amb la resta d'activitats realitzades al taller.

Primera sessió

Igual que el grup del mètode *keyword*, el dia 17 de setembre es va convidar els alumnes a realitzar un taller sobre l'ús d'estratègies d'aprenentatge de vocabulari. Es va explicar el funcionament del taller i que els resultats no afectarien a les seves qualificacions. Després, es van formar els dos grups i cadascun va ocupar una aula diferent. El grup del mètode memorístic va anar a l'aula del costat. Se'ls va explicar en què consistia el mètode respectiu a través de diferents exemples:

1. Escriu la paraula deu vegades.
2. Repeteix la paraula en veu baixa deu vegades.
3. Tradueix la paraula al català deu vegades.
4. Fes un dibuix de la paraula.
5. Defineix la paraula en anglès.
6. Escriu una oració utilitzant la paraula nova.

Es van presentar els mateixos exemples que en el mètode *Keyword*:

1. Infatuation, infatuation, infatuation, infatuation, infatuation, infatuation, infatuation, infatuation, infatuation, infatuation.

2. ...

3. Encapritxar, encapritxar, encapritxar, encapritxar, encapritxar, encapritxar, encapritxar, encapritxar, encapritxar, encapritxar.

4. (Dibuixar com una persona s'encapritxa amb una cosa o persona).

5. An intense but short-lived passion or admiration for someone or something.

6. She has started an infatuation with that boy.

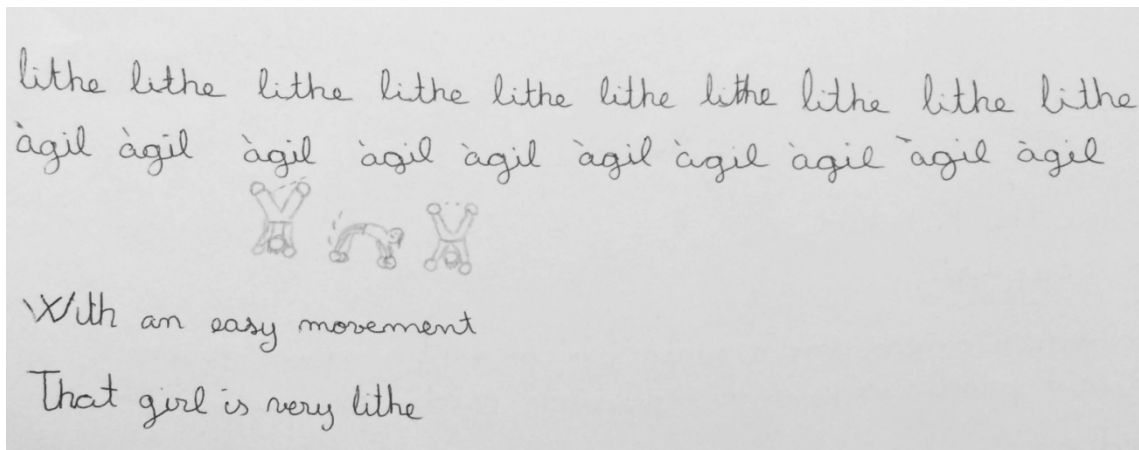

Figura 4: Exemple real d'un alumne realitzat en la segona sessió.

Segona sessió

El dia 22 de setembre es va realitzar la segona sessió. Es va repassar el funcionament de l'estratègia i se'ls van presentar les paraules, seguidament es va deixar temps perquè cadascun fes la seva feina, després se'ls va tornar a fer una activitat de distracció i finalment se'ls va aplicar la postprova de la mateixa manera que en la primera sessió.

Tercera sessió

El 25 de setembre se'ls va aplicar l'últim taller. Es va seguir el mateix procediment que en les altres sessions: primer se'ls va recordar el mètode memorístic, després se'ls van presentar les set últimes paraules i es va deixar temps perquè cadascun realitzés la tasca, posteriorment se'ls va fer una activitat de distracció i per acabar se'ls va passar la postprova per analitzar la retenció a curt termini.

El dimarts 30 de setembre, després de cinc dies de l'última sessió se'ls va presentar la postprova final per examinar la retenció a mig termini. Cal mencionar que els alumnes no sabien de l'existència d'aquesta prova, per tant, va ser sorpresa. En aquesta prova, s'hi trobaven les vint-i-una paraules prèviament treballades. Es llegia una paraula cada trenta segons i es passava a la següent.

8.6 Buidat de les dades obtingudes

A continuació procediré a analitzar els resultats de les proves estadístiques realitzades.

8.6.1 Primera sessió

En primer lloc, es pot comprovar el gràfic del nombre de paraules que ha encertat cada grup. Després mostraré els encerts per alumne i per sexe. Finalment s'analitzarà el percentatge de les paraules encertades per ambdós grups i la mitjana de paraules retingudes durant aquesta primera sessió.

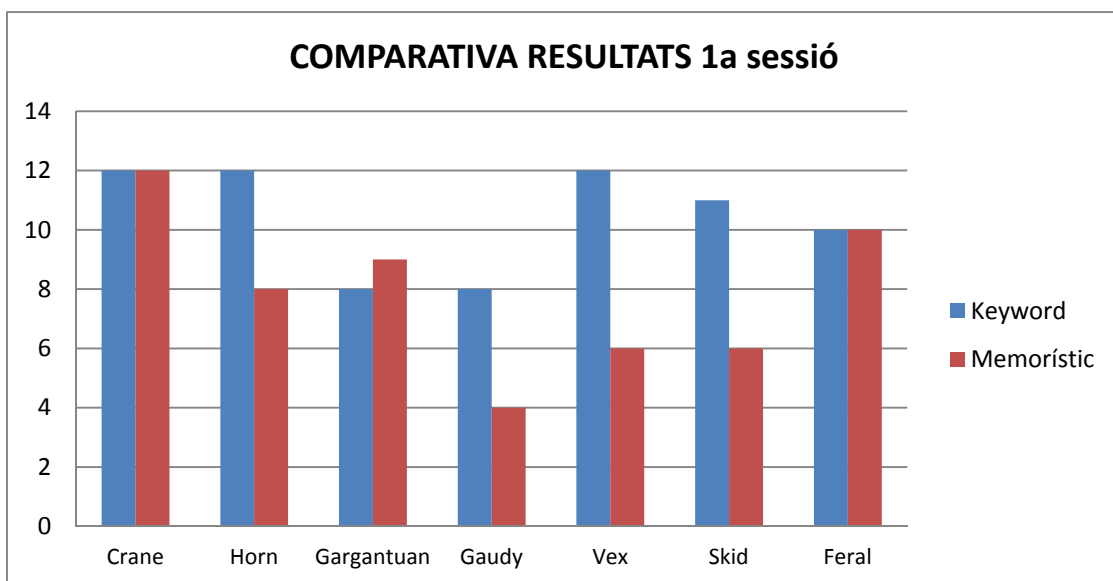

Figura 5

MÈTODE KEYWORD

ALUMNE	Crane	Horn	Gargantuam	Gaudy	Vex	Skid	Feral	TOTAL ENCERTS 1
David	1	1	0	0	1	1	1	5
Pablo	1	1	1	1	1	1	1	7
Carlos	1	1	1	1	1	1	1	7
Ricardo	1	1	1	1	1	1	1	7
Eric	1	1	0	1	1	1	0	5
Pol	1	1	1	0	1	1	1	6
Blanca	1	1	1	0	1	1	1	6
Rocio	1	1	1	1	1	0	1	6
Noemí	1	1	0	1	1	1	0	5
Judit	1	1	0	1	1	1	1	6
Irlena	1	1	1	0	1	1	1	6
Andrea	1	1	1	1	1	1	1	7
	12	12	8	8	12	11	10	73

Taula 1: Paraules encertades per alumne i sexe. M. Keyword 1a sessió

MÈTODE MEMORÍSTIC

ALUMNE	Crane	Horn	Gargantuan	Gaudy	Vex	Skid	Feral	TOTAL ENCERTS 1
Carlos B	1	0	1	1	0	1	1	5
Edgar	1	1	1	0	0	0	1	4
Adrián	1	0	1	0	1	0	0	3
Sergio	1	0	0	0	1	1	1	4
Miguel	0	0	1	0	0	0	1	2
Mario	1	1	0	1	0	1	1	5
Laura	1	1	0	0	0	0	1	3
Jing	1	0	1	0	1	0	1	4
M ^a Carmen	1	1	1	1	1	1	1	7
Elena	1	1	0	0	0	0	1	3
Selena	1	1	1	1	1	1	1	7
Joana	1	1	1	0	1	1	0	5
Marta	1	1	1	0	0	0	0	3
	12	8	9	4	6	6	10	55

Taula 2: Paraules encertades per alumne i sexe. M. Memorístic 1a sessió

Percentatge de paraules encertades en la primera sessió

	KEYWORD	MEMORÍSTIC	DIFERÈNCIA
NOIS	88,1%	54,7%	33,4%
NOIES	85,7%	65,3%	20,4%
TOTALS	86,9%	60,4%	26,5%

Taula 3

Mitjana de paraules encertades en la primera sessió

	KEYWORD	MEMORÍSTIC	DIFERÈNCIA
NOIS	6,2	3,8	2,3
NOIES	6	4,8	1,3
TOTALS	6,1	4,2	1,9

Taula 4

Els resultats ens mostren:

- El grup que ha realitzat el mètode *keyword* ha retingut més paraules (6,1) que el grup que ha practicat el mètode memorístic (4,2) (Taula 4). Un 26,5% més. (Taula 5)
- En el cas del mètode *keyword* els nois han retingut més paraules (6,2) que les noies (6). (Taula 4)
- En el cas del mètode memorístic les noies han retingut més paraules (4,8) que els nois (3,8), i és on la diferència entre sexes és més notable. (Taula 4)
- En el cas dels nois, la diferència en la retenció de paraules entre els dos mètodes ha estat d'un 33,4% a favor del mètode *keyword*. (Taula 3)
- En el cas de les noies, la diferència en la retenció de paraules entre els dos mètodes ha estat d'un 20,4% a favor del mètode *Keyword*. (Taula 3)
- Podem destacar que en paraules com *crane* i *feral* els encerts han estat els mateixos en els dos mètodes, encara que tot l'alumnat del mètode *keyword* ha encertat aquesta paraula i, en canvi, l'alumnat del mètode memorístic tots excepte un (ja que en són 13).
- L'única paraula on l'alumnat que ha realitzat el mètode memorístic ha tret millors resultats ha estat *gargantuan*. També s'ha de dir que tot el grup del mètode *keyword* ha encertat tres paraules que són *crane*, *horn* i *vex*.

- Quatre participants del mètode *keyword* han encertat totes les paraules. En canvi, en el mètode memorístic només dos.

Analitzant els resultats, podem dir que en aquesta primera sessió el mètode *keyword* ha estat més eficaç i que l'alumnat d'aquest mètode, ha aconseguit recordar-se de gairebé dues paraules (1,9) més que el grup del mètode memorístic.

8.6.2 Segona sessió

Seguirem aplicant la mateixa estructura que en la primera sessió.

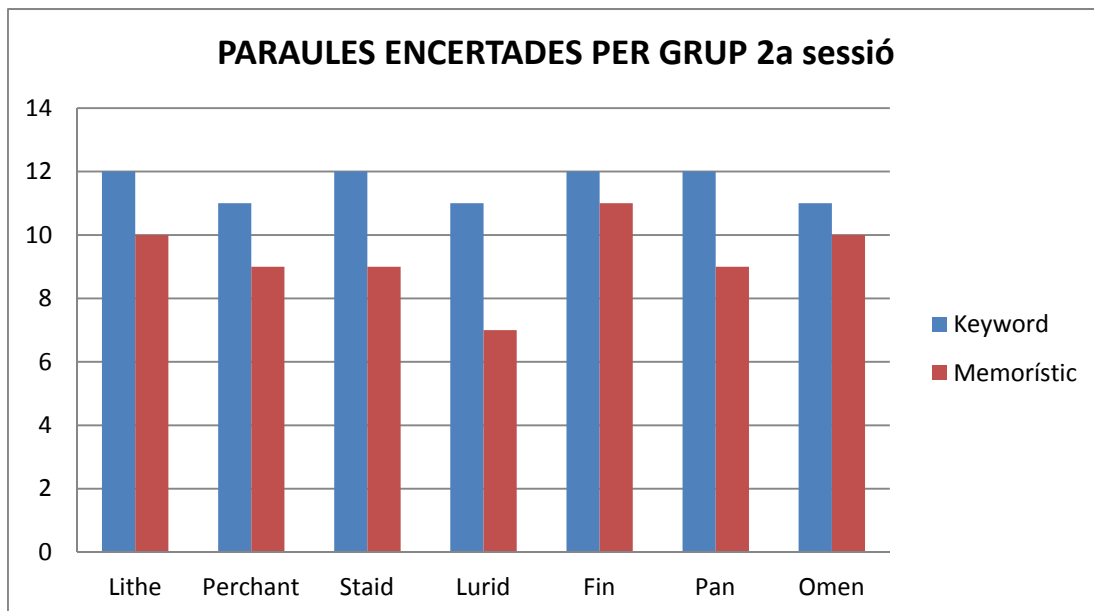

Figura 6

MÈTODE KEYWORD

ALUMNE	Lithe	Perchant	Staid	Lurid	Fin	Pan	Omen	TOTAL ENCERTS 2
David	1	1	1	1	1	1	1	7
Pablo	1	1	1	1	1	1	1	7
Carlos	1	1	1	1	1	1	1	7
Ricardo	1	1	1	1	1	1	1	7
Eric	1	1	1	1	1	1	1	7
Pol	1	0	1	1	1	1	1	6
Blanca	1	1	1	1	1	1	1	7
Rocio	1	1	1	0	1	1	0	5
Noemí	1	1	1	1	1	1	1	7
Judit	1	1	1	1	1	1	1	7
Irlena	1	1	1	1	1	1	1	7
Andrea	1	1	1	1	1	1	1	7
	12	11	12	11	12	12	11	81

Taula 5: Paraules encertades per alumne i sexe. M. Keyword 2a sessió

MÈTODE MEMORÍSTIC

ALUMNE	Lithe	Perchant	Staid	Lurid	Fin	Pan	Omen	TOTAL ENCERTS 2
Carlos B	1	0	0	1	1	1	1	5
Edgar	1	1	1	0	1	0	1	5
Adrián	0	1	1	1	0	1	1	5
Sergio	1	1	1	1	1	1	1	7
Miguel	1	1	0	0	1	1	0	4
Mario	1	1	1	0	1	0	1	5
Laura	0	0	1	0	1	1	1	4
Jing	1	1	1	1	1	0	0	5
M ^a Carmen	1	1	1	1	1	1	1	7
Elena	0	0	0	0	0	1	1	2
Selena	1	1	1	1	1	1	1	7
Joana	1	0	0	0	1	0	0	2
Marta	1	1	1	1	1	1	1	7
	10	9	9	7	11	9	10	65

Taula 6: Paraules encertades per alumne i sexe. M. Memorístic 2a sessió

Percentatge de paraules encertades en la segona sessió

	KEYWORD	MEMORÍSTIC	DIFERÈNCIA
NOIS	97,6%	73,8%	23,8%
NOIES	95,2%	69,3%	25,9%
TOTAL	96,4%	71,4%	25%

Taula 7

Mitjana de paraules encertades en la segona sessió

	KEYWORD	MEMORÍSTIC	DIFERÈNCIA
NOIS	6,8	5,2	1,6
NOIES	6,7	4,9	1,8
TOTAL	6,7	5	1,7

Taula 8

Els resultats ens mostren:

- L'alumnat del mètode *keyword* ha continuat retenint més paraules (6,7) que l'alumnat del mètode memorístic (5). (Taula 8)
- Els nois del mètode *keyword* (6,8) han obtingut millors resultats que les noies (6,7). (Taula 8)
- Els nois del mètode memorístic (5,2) han obtingut millors resultats que les noies (4,9). (Taula 8)
- Deu dels alumnes del mètode *keyword* ha encertat totes les paraules. En canvi, del mètode memorístic només quatre. (Taules 5 i 6)
- Pot sobtar un % d'encert tant elevat en l'alumnat del Mètode *keyword* (96,4) , (Taula 7) que ens podria fer sospitar que els alumnes haguessin copiat. Es va tenir especial cura que això no passés.

Analitzant els resultats, en la segona sessió, el mètode *keyword* ha resultat millor i els alumnes d'aquest han retingut, igual que a la primera sessió, gairebé dues paraules (1,7) més que els del mètode memorístic. Això pot haver estat a causa de la motivació, o potser perquè les paraules eren més fàcils d'associar o simplement perquè gaudien del taller.

8.6.3 Tercera sessió

També seguirem el sistema utilitzat en les dues anteriors sessions.

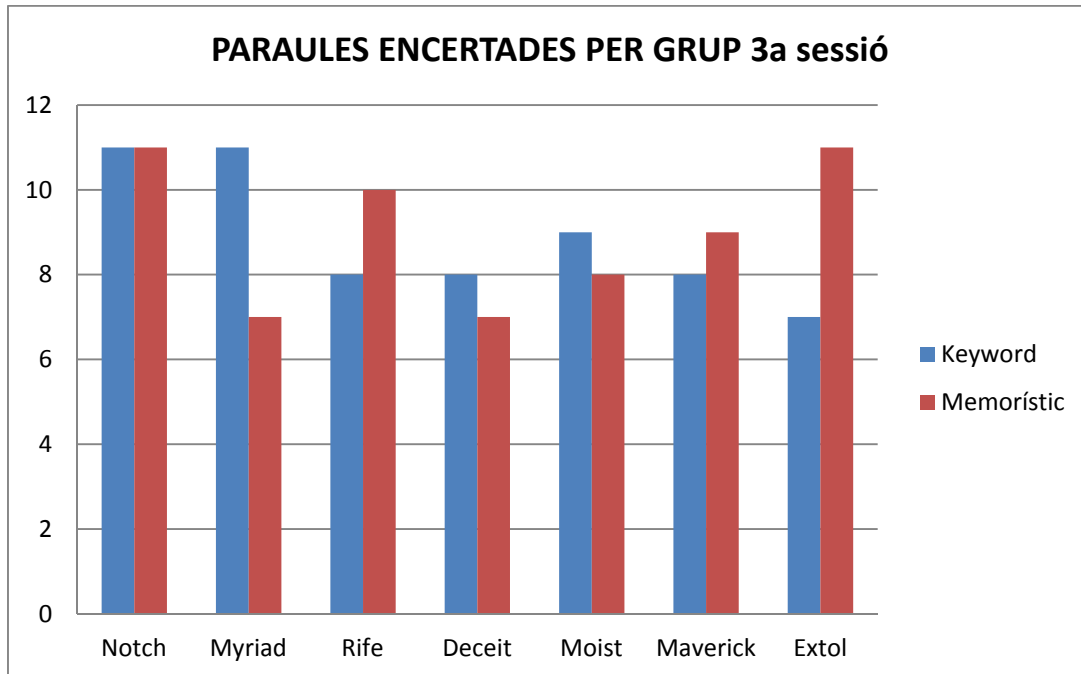

Figura 7

MÈTODE KEYWORD

ALUMNE	Notch	Myriad	Rife	Deceit	Moist	Maverick	Extol	TOTAL ENCERTS 3
David	1	0	0	0	1	0	0	2
Pablo	1	1	1	1	1	1	1	7
Carlos	1	1	1	0	1	1	1	6
Ricardo	1	1	1	1	1	1	1	7
Eric	1	1	1	1	1	1	1	7
Pol	1	1	1	1	1	1	1	7
Blanca	1	1	1	1	0	1	0	5
Rocio	0	1	0	0	0	0	0	1
Noemí	1	1	0	0	0	0	0	2
Judit	1	1	1	1	1	1	1	7
Irlena	1	1	0	1	1	0	0	4
Andrea	1	1	1	1	1	1	1	7
	11	11	8	8	9	8	7	62

Taula 9: Paraules encertades per alumne i sexe. M. Keyword 3a sessió

MÈTODE MEMORÍSTIC

ALUMNE	Notch	Myriad	Rife	Deceit	Moist	Maverick	Extol	TOTAL ENCERTS 3
Carlos B	1	1	1	0	1	1	1	6
Edgar	1	1	1	1	1	1	1	7
Adrián	0	0	0	0	0	0	0	0
Sergio	1	0	1	1	0	0	1	4
Miguel	1	1	1	1	1	1	1	7
Mario	1	1	1	1	1	1	1	7
Laura	1	0	1	1	1	1	1	6
Jing	1	1	1	0	0	0	0	3
M ^a Carmen	1	0	1	1	1	1	1	6
Elena	0	1	0	0	1	1	1	4
Selena	1	0	1	1	0	1	1	5
Joana	1	0	0	0	1	1	1	4
Marta	1	1	1	0	0	0	1	4
	11	7	10	7	8	9	11	63

Taula 10: Paraules encertades per alumne i sexe. M. Memorístic 3a sessió

Percentatge de paraules encertades en la tercera sessió

	KEYWORD	MEMORÍSTIC	DIFERÈNCIA
NOIS	85,7%	73,8%	11,9%
NOIES	61,9%	65,3%	-3,4%
TOTAL	73,8%	69,2%	4,6%

Taula 11

Mitjana de paraules encertades en la tercera sessió

	KEYWORD	MEMORÍSTIC	DIFERÈNCIA
NOIS	6	5,2	0,84
NOIES	4,3	4,6	-0,24
TOTAL	5,2	4,9	0,32

Taula 12

Els resultats ens mostren:

- L'alumnat del mètode *keyword* ha continuat retenint més paraules (5,2) que l'alumnat del mètode memorístic (4,9) (Taula 12)
- En el cas del mètode *keyword*, els nois han retingut més paraules (6) que les noies (4,3) (Taula 12)
- En el cas del mètode memorístic (5,2), els nois han retingut més paraules que les noies (4,6) (Taula 12)
- Per primera vegada, les noies que van realitzar el mètode memorístic van superar en nombre d'encerts (4,6) a les noies que van practicar el mètode *keyword* (4,3).
- La paraula *notch* ha estat encertada igual en els dos grups. El mot *myriad*, en el *keyword*, ha estat encertat per 11 alumnes i en canvi només per 7 en el memorístic. I al contrari ha passat amb la paraula *extol*, la qual ha estat retinguda per 11 persones en el segon mètode i només per 7 en el primer. (Figura 7)
- Sis dels alumnes del mètode *keyword* han encertat totes les paraules. En canvi, del mètode memorístic només tres. (Figura 7)
- Hi ha hagut més alumnes del mètode *keyword* (6) que han encertat totes les paraules respecte al mètode memorístic (3). (Taules 9 i 10)

Podem observar que en aquest darrer dia, les diferències no han estat gaire notables, això pot ser degut a la dificultat d'associació de les paraules o també a la desmotivació dels alumnes.

RESULTATS TOTALS. POSTPROVES REALITZADES A CURT TERMINI

Percentatge de paraules encertades en total (sumant les tres sessions)

	M. <i>Keyword</i>	M. Memorístic	Diferència %
1a sessió	86,9%	60,4%	25,5%
2a sessió	96,4%	71,4%	25%
3a sessió	73,8%	69,2%	4,6%
TOTAL	85,7%	67%	18,7%

Taula 13

Mitjana de paraules encertades en total (sumant les tres sessions n=7)

	M. <i>Keyword</i>	M. Memorístic	Diferència
1a sessió	6,1	4,2	1,9
2a sessió	6,7	5	1,7
3a sessió	5,2	4,9	0,3
TOTAL	6	4,7	1,3

Taula 14

Els resultats finals (Taula 13) mostren que en les dues primeres sessions existeix una diferència important entre els dos mètodes (al voltant del 25%), que sembla força important.

Tanmateix, a la 3a sessió no hi ha gran diferència en els resultats entre els dos grups (4,6%). La causa pot haver estat el tipus de paraules utilitzades, que van incrementar la dificultat per imaginar-les i dibuixar-les a l'hora de realitzar la seva associació, en el cas del mètode *Keyword*.

Tenint en compte la petita diferència en els resultats d'aquesta darrera sessió, aquest punt pot fer replantejar que el mètode *keyword* pot ser més adequat per un tipus de paraules més concretes o fàcils d'associar, i menys per d'altres tipus de paraules més complicades o abstractes.

Quant al nombre de paraules retingudes (Taula 14), la diferència total acaba sent d'1,3 paraules més retingudes per part de l'alumnat que ha practicat el mètode *keyword*.

A causa dels resultats d'aquesta darrera sessió, no s'acompleix la hipòtesi 1, atès que no s'ha arribat a una diferència del 20% entre les paraules retingudes pel grup del mètode *keyword* respecte al mètode memorístic.

Percentatge de paraules encertades en total per sexe (sumant les tres sessions)

	KEYWORD	MEMORÍSTIC	DIFERÈNCIA
NOIS	90,4%	67,4%	23%
NOIES	80,9%	66,6%	14,3%
DIFERÈNCIA	9,5%	0,8%	8,7%

Taula 15

Mitjana de paraules encertades en total per sexe (sumant les tres sessions n=7)

	KEYWORD	MEMORÍSTIC	DIFERÈNCIA
NOIS	6,3	4,7	1,6
NOIES	5,7	4,7	1
TOTAL	0,6	0	0,6

Taula 16

Respecte a la diferència entre sexes (Taula 15), els nois que han realitzat el mètode *keyword* retenen aproximadament un 10% més de paraules que les noies que han realitzat el mateix mètode. En canvi, pràcticament no hi ha diferència en els resultats entre sexes en el mètode memorístic. Ens podria indicar que el mètode *keyword* beneficia més als nois que a les noies, mentre que el mètode memorístic no estableix diferències, sempre tenint en compte aquest treball.

Els nois que han realitzat el mètode *keyword* recorden un 23% més de paraules que els que han fet el mètode memorístic, que es transforma en 1,6 paraules (Figura 16)

Les noies que han participat del mètode *keyword* recorden un 14,3% més de paraules que les del mètode memorístic, la qual cosa es concreta en 1 paraula (Figura 16).

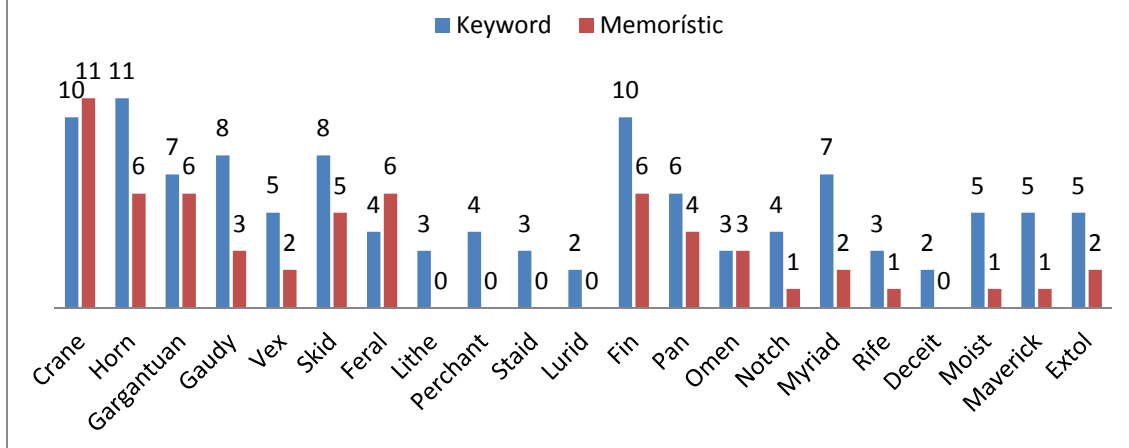
En general, els nois recorden un 8,7% paraules més que les noies (0,6 mots).

També cal destacar que en tots els casos els dos sexes del mètode *keyword* obtenen millors resultats que els participants del mètode memorístic. Per tant, això sembla indicar que en principi, en aquest treball, el mètode *keyword* és més aconsellable per recordar les paraules treballades en aquest estudi, independentment del sexe.

8.6.4. Post prova final

A continuació s'exposen els resultats obtinguts en la prova a mig termini diferenciant entre mètode i sexe. Seguirem utilitzat la mateixa estructura per analitzar les dades, que en les darreres sessions.

RESULTATS POST PROVA

MÈTODE KEYWORD

ALUMNE	Crane	Horn	Gargantuan	Gaudy	Vex	Skid	Feral	T1	Lithe	Perchant	Staid	Lurid	Fin	Pan	Omen	T2	Notch	Myriad	Rife	Deceit	Moist	Maverick	Extol	T3	TOTAL TOT
David	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	2	4
Pablo	1	1	1	1	0	1	0	5	1	1	1	1	1	0	1	6	0	1	0	1	1	1	1	5	16
Carlos	1	1	1	1	0	1	1	6	0	0	1	0	1	1	1	4	0	1	0	0	1	1	1	4	14
Ricardo	1	1	1	1	1	1	0	6	0	0	1	0	1	0	0	2	0	1	0	0	0	0	0	1	9
Eric	1	1	1	1	1	1	0	6	1	1	0	1	1	0	0	4	0	0	0	0	0	1	0	1	11
Pol	1	1	1	1	1	1	1	7	1	1	0	0	1	1	0	4	1	1	1	0	1	0	1	5	16
TOTAL NOIS	5	5	5	5	3	6	2	31	3	3	3	2	6	2	2	21	2	4	2	1	3	3	3	18	70

Taula 17: Resultats mètode keyword. Nois

ALUMNE	Crane	Horn	Gargantuan	Gaudy	Vex	Skid	Feral	T1	Lithe	Perchant	Staid	Lurid	Fin	Pan	Omen	T2	Notch	Myriad	Rife	Deceit	Moist	Maverick	Extol	T3	TOTAL TOT
Blanca	1	1	0	1	1	1	1	6	0	1	0	0	1	1	0	3	1	1	0	0	0	0	1	3	12
Rocio	1	1	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
Noemí	1	1	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
Judit	1	1	0	1	1	0	1	5	0	0	0	0	1	1	1	3	1	1	0	0	0	1	1	4	12
Irlena	0	1	1	0	0	0	0	2	0	0	0	0	1	1	0	2	0	0	0	0	1	0	0	1	5
Andrea	1	1	1	1	0	1	0	5	0	0	0	0	1	1	0	2	0	1	1	1	1	1	0	5	12
TOTAL NOIES	5	6	2	3	2	2	2	22	0	1	0	0	4	4	1	10	2	3	1	1	2	2	2	13	45

Taula 18: Resultats mètode keyword. Noies

MÈTODE MEMORÍSTIC

ALUMNE	Crane	Horn	Gargantuan	Gaudy	Vex	Skid	Feral	T1	Lithe	Perchant	Staid	Lurid	Fin	Pan	Omen	T2	Notch	Myriad	Rife	Deceit	Moist	Maverick	Extol	T3	TOTAL TOT
Carlos B	1	0	1	1	0	0	1	4	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	6
Edgar	1	1	1	0	0	0	1	4	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	1	6
Adrián	1	1	1	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	4
Sergio	1	0	0	0	0	0	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
Miguel	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	1	3
Mario	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
TOTAL NOIS	5	2	3	1	0	1	3	15	0	0	0	0	1	1	2	4	1	0	0	0	0	1	1	3	22

Taula 19: Resultats mètode memorístic. Nois

ALUMNE	Crane	Horn	Gargantuan	Gaudy	Vex	Skid	Feral	T1	Lithe	Perchant	Staid	Lurid	Fin	Pan	Omen	T2	Notch	Myriad	Rife	Deceit	Moist	Maverick	Extol	T3	TOTAL TOT	
Laura	1	1	1	0	0	1	0	4	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	6
Jing	1	0	0	0	1	1	0	3	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4
M ^a Carmen	1	1	1	1	1	0	1	6	0	0	0	0	1	1	1	3	0	1	1	0	1	0	0	3	12	
Elena	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
Selena	1	1	0	1	0	1	1	5	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6
Joana	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	3	
Marta	1	1	0	0	0	1	1	4	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5
TOTAL NOIES	6	4	3	2	2	4	3	24	0	0	0	0	5	3	1	9	0	2	1	0	1	0	1	5	38	

Taula 20: Resultats mètode keyword. Noies

Percentatge de paraules encertades en total (sumant les tres sessions n=21)

Paraules	M. <i>Keyword</i>	M. Memorístic	Diferència %
1a sessió n=7	63,1%	42,8%	20,3%
2a sessió n=7	36,9%	14,2 %	22,7%
3a sessió n=7	36,9%	8,7%	28,2%
TOTAL n=21	45,6%	21,9%	23,7%

Taula 21

Mitjana de paraules encertades en total (sumant les tres sessions)

	M. <i>Keyword</i>	M. Memorístic	Diferència
1a sessió n=7	4,4	3	1,4
2a sessió n=7	2,6	1	1,6
3a sessió n=7	2,6	0,6	2
TOTAL n=21	9,6	4,6	5

Taula 22

Els resultats finals (Taula 21) mostren que existeix una gran diferència en la retenció de paraules a mig termini entre les paraules pertanyents a la primera sessió respecte a les altres dues. I es manifesta en els dos mètodes.

Hi ha una diferència notable entre els dos mètodes (23,7%) concretada en 5 paraules més recordades a favor del mètode *keyword*.

Existeix una gran davallada en els resultats de mètode memorístic, sobretot en la darrera sessió, tot i que era la més recent.

Tot i que existeixen estudis que comentaven que el mètode *keyword* podria no ser convenient per la retenció a mig termini, en aquest cas, no es demostra així.

Els resultats permeten afirmar que, en aquest cas, sí que es compleix la hipòtesi 2. Ja que la diferència de retenció de paraules entre els dos mètodes a favor del mètode *keyword* ha estat superior al 20% (23,7%)

Per tant, seria aconsellable utilitzar el mètode *keyword* per tal de retenir més paraules a mig termini.

Percentatge de paraules encertades en total per sexe a mig termini (n=21)

	KEYWORD	MEMORÍSTIC	DIFERÈNCIA
NOIS	55,5%	17,4%	38,1%
NOIES	35,6%	25,7%	9,9%
TOTAL	45,6%	21,9%	23,7%

Taula 23

Mitjana de paraules encertades en total per sexe a mig termini (n=21)

	KEYWORD	MEMORÍSTIC	DIFERÈNCIA
NOIS	11,7	3,7	8
NOIES	7,5	5,4	2,1
TOTAL	9,6	4,6	5

Taula 24

Quant a la diferència entre sexes en els resultats obtinguts a mig termini, observem que els nois del mètode *keyword* (Taula 23) retenen un percentatge de paraules més elevat (19,5%) que les noies que han realitzat el mateix mètode. Es concreta en una diferència de 4,2 paraules. (Taula 24)

En canvi en el mètode memorístic, les noies han retingut un 8,3% més de paraules que els nois. (Taula 23). Es concreta en 1,7 paraules (Taula 24).

En aquest mateix mètode, la retenció a curt termini, els resultats observats són molt similars. Podríem deduir que en la retenció a mig termini, el mètode memorístic no beneficia la retenció en el cas dels nois i afecta menys a les noies (sempre tenint els compte els resultats obtinguts en aquest treball).

8.7 Enquesta postproves

Uns dies després d'acabar la part pràctica es va passar una enquesta a tot l'alumnat respecte als mètodes que feien servir per aprendre el vocabulari, així com els aspectes positius i negatius dels mètodes que havien fet servir, i si farien servir el mètode que havien estat practicant al llarg del taller.

Tot i que jo hagués preferit fer una entrevista per poder extreure més informació, no vaig ser capaç de demanar més favors a l'escola. Ja que m'havien facilitat molta ajuda. Per aquest motiu vaig passar l'enquesta.

Respecte a la pregunta del mètode que habitualment fan servir per aprendre el vocabulari, les respostes majoritàries van ser:

De tipus memorístic o de repetició.

- "Normalment em llegeixo les paraules cinc o deu vegades i les copio dues o tres vegades fins que les apreng".
- "Jo a casa ho escric moltes vegades fins que sàpiga bé com s'escriu".

Alguns inclouen el significat de les paraules:

- "Copio les paraules moltes vegades amb el significat".

Alguns també inclouen als pares i les mares en l'estratègia d'estudi:

- "...copio 10 vegades la paraula en anglès i després el meu pare em dicta totes les paraules".
- "Me les estudio i després me les pregunten".

En alguns casos es busquen altres estratègies d'estructures més profundes mitjançant gravacions, amb dibuixos o fent ús del diccionari:

- "En la meva casa primer llegeixo en veu alta després gravo la meva veu i em dicto sola. Després si m'equivoco copio la paraula 10 vegades".
- "1r. Llegeixo les paraules 10 vegades i la traducció. 2n. Les copio com a mínim 15 vegades cadascuna. 3r. Les busco al diccionari perquè quan les estic buscant es queden a la memòria".

- “A vegades utilitzo un, a vegades l’altre i a vegades en lloc de dibuixos el faig amb frases”. En aquest cas, sembla ser que fa servir els 2 mètodes de forma adaptada, però no m’atreveixo a confirmar-ho.

En un cas, es busca una associació:

- Jo me la llegeixo, l’escric i després m’ho dicten. Quan no sé alguna paraula la intento rimar o que s’assemblin”.

El resum de les respostes és que la majoria dels alumnes fan servir el mètode memorístic, en concret escriure, llegir i pronunciar moltes vegades la mateixa paraula per tal d’aprendre-la. I si no l’aprenen, continuen escrivint-la fins que ho aconsegueixen. Sona com si fos un càstig.

Com he comentat anteriorment, excepte en un cas que podria haver-hi dubtes, cap dels alumnes feia servir cap mètode semblant al *keyword*.

Quant als aspectes positius i negatius dels dos mètodes, els participants del mètode *keyword* majoritàriament l’han considerat com a molt positiu, divertit i fàcil. El total dels alumnes van dir que els havia agradat.

- “M’ha agradat perquè era fàcil i retenia moltes paraules”.
- “M’aprenc les paraules més ràpid, és fàcil i és divertit fer els dibuixos”.
- “Te l’avantatge de no estar tanta estona memoritzant i és bastant divertit dibuixar”.
- “M’ha resultat molt fàcil perquè m’enrecordava de moltes coses pel dibuix”.
- “M’ha resultat fàcil amb el mètode *keyword* jo crec que aprendre més paraules”.
- “El que més em va agradar va ser dibuixar i trobar-hi la paraula que rimava amb la paraula en anglès”.

Un dels aspectes pel que crec que va resultar més divertit va ser pel tema dels dibuixos. Entenc que en aquestes edats pot ser una motivació per a l’aprenentatge del vocabulari.

Entre els aspectes negatius van destacar:

- “Cap cosa. M’ha agradat tot”.
- “Veig l’inconvenient que et pots confondre amb la paraula que associes”.
- “No m’ha agradat haver d’imaginar les coses a què s’assemblen i haver de dibuixar-les”.

Només en aquest darrer cas va haver-hi una connotació negativa del mètode. És possible que a aquest alumne li costi dibuixar i això es converteixi en un treball extra.

En el cas dels alumnes que van fer el taller del mètode memorístic, alguns també van manifestar la seva satisfacció, principalment perquè en el taller un dels apartats incloïa fer un dibuix de la paraula:

- “ M’han agradat molt els dibuixos. A mi m’ha resultat fàcil”.
- “No era tant fàcil però el que m’ha agradat és fer els dibuixos”.
- “M’ha agradat perquè no només copies, sinó que també fas dibuixos”.
- “El que m’ha agradat és dibuixar, perquè després te’n recordes del dibuix”.

Respecte als aspectes negatius, les respostes estaven englobades en dos grups, els que els havia agradat tot, i els que no volien copiar tant.

- “M’ha agradat tot”.
- “No m’ha agradat copiar tantes paraules”.
- “Veig una mica difícil que no em sabia després totes les paraules”.
- “M’ha agradat tot menys escriure tant”.
- “Copiar 10 vegades la paraula”.
- “És molt repetitiu”.

En un dels casos un alumne contesta:

- “Copiar les paraules, però se que és bo per mi, copiar-les tantes vegades”.

És a dir, fa una acció que no li agrada però com no coneix cap més mètode, el considera el millor.

I per finalitzar, en un sol cas dibuixar va tenir una connotació negativa:

- “Dibuixar el que significa i després definir-la”.

Respecte a la pregunta sobre si farien servir el mètode per aprendre el vocabulari, els integrants del grup que va practicar el mètode *keyword* van oferir respostes molt variades:

- “No perquè trigo molt”.
- “A vegades”.
- “Depèn de quines paraules hagi de saber”.
- “Depèn si són moltes les paraules el *keyword* però si n’hi ha poques doncs el memorístic”.

Les respostes d'aquest grup fa referència a la durada necessària per realitzar el mètode, que és percebut com a molt llarg.

D'altres van contestar:

- "Sí, perquè me'n recordo encara de les paraules. Llavors crec que m'anirà bé".
- "Sí, perquè és una forma de divertir-se i d'aprendre paraules noves".
- "Sí, perquè és més fàcil aprendre les paraules".

En el cas del grup que va realitzar el mètode memorístic, molts van explicar que continuarien fent el mateix mètode, però d'altres van contestar referint-se al mètode *keyword*, amb la qual cosa, probablement va haver-hi alguna informació donada per les professores o bé el que es van explicar entre sí els alumnes que va provocar un malentès.

- "Sí, perquè m'ha agradat molt la forma d'estudiar i perquè aprens més".
- "Sí, perquè memoritzem millor i tot".
- "Sí, perquè és una manera fàcil i divertida d'estudiar".
- "Sí, faré servir el mètode *keyword* perquè és més divertit i jo crec que m'enrecordaré millor".

8.8 Diari anecdòtic

A la primera sessió, hi vaig poder assistir. Vaig arribar a l'escola abans que comencessin les classes per poder parlar amb la professora d'anglès i la de català que van ser les que em van ajudar a realitzar les classes.

Els vaig explicar breument el mètode i quan els nens van entrar a classe vaig ser jo mateixa la que els vaig explicar el per què de la meva visita i el que realitzaríem durant aquelles dues hores de classe.

Més tard, la professora va anar cridant els nens i nenes que se n'anirien amb ella a una altra aula a estudiar amb el mètode memorístic. Jo em vaig quedar amb la professora de català a l'aula i els vaig explicar en català, així m'assegurava que tots m'entenguessin, en què consistia el mètode *keyword* i els vaig posar exemples perquè em poguessin entendre millor.

Entre tots vam fer la primera paraula junts per adaptar-los al mètode, i ja després cadascun va anar realitzant els exercicis amb cada paraula. Jo els pronunciava la paraula i si tenien dubtes la tornava a pronunciar. De tant en tant em cridaven i em demanaven ajuda dient-me que no

sabien amb quina paraula relacionar-la, i jo els hi pronunciava la paraula en anglès perquè ells s'hi familiaritzessin i poguessin buscar una paraula semblant en català o castellà, depenent de la seva llengua materna.

Quan tots van haver acabat, els vaig recollir les fitxes i els vam separar per poder fer la postprova. Però abans, per despistar-los una mica, els vam fer comptar en anglès, cadascun deia un número. Quan vam veure que ja havia passat prou temps, vaig repartir les postproves i els vaig explicar que era un petit examen, que no es posessin nerviosos i que no els comptava nota, era només per fer un treball d'investigació sobre aquell mètode, i ells eren els meus conillets d'índies.

Vaig començar a dictar les paraules una per una amb un espai de 30 segons de diferència perquè tinguessin temps a pensar i a escriure la traducció al català. Només els vaig repetir un sol cop les paraules (igualmente, ells les tenien escrites en anglès en el full).

Quan tots van acabar de realitzar la postprova, els vaig recollir les fitxes i com que l'altre grup encara estava acabant la postprova, vam esperar-nos a l'aula.

Quan l'altre grup van acabar, van tornar i la professora d'anglès va fer parlar a alguns alumnes perquè expliquessin com era el mètode que havien utilitzat cada grup i què els havia semblat, si el farien servir a casa, si els semblava útil o si ja l'havien usat abans.

Els alumnes de l'altre mètode, van explicar que potser sí que era una mica pesat haver de repetir tantes vegades la mateixa paraula, o la mateixa traducció, però ells creien que els havia servit al cap i a la fi haver-ho treballat tant. En canvi, els alumnes del mètode *keyword* van assegurar que aquesta estratègia els havia servit molt ja que era més divertit dibuixar i no pas repetir tantes vegades la mateixa paraula.

Quan va ser l'hora que els alumnes marxessin a casa, em vaig quedar parlant amb la professora d'anglès i em va explicar que tot havia anat molt bé, que al principi anaven una mica lents, però que ja quan van agafar la pràctica, els va anar tot rodó. No van tenir cap problema a l'hora de realitzar cap activitat, només en la pregunta de definir la paraula en anglès, va ser la professora la que ho va definir i els va explicar en anglès el significat de cada paraula.

En conclusió, la tarda va estar molt bé, ja que jo vaig poder posar el meu granet de sorra fent de professora i ensenyant nou vocabulari a nens i nenes, i ells van estar molt agraïts de la meva visita.

9. Conclusions

Com ha quedat explicat, el vocabulari és de vital importància en l'aprenentatge d'una segona llengua estrangera, ja que sense vocabulari no és possible la comunicació.

Sense la memòria el procés d'aprenentatge no tindria sentit, ja que no podríem retenir res en el nostre cervell. Es fa necessari establir una sèrie d'estratègies per tal d'augmentar la retenció del vocabulari tant a curt com a mig termini.

En aquest treball he plantejat la comparació de dues d'aquestes estratègies: el Mètode *Keyword* versus el Mètode Memorístic. Com ha quedat explicat, el mètode memorístic és el més comú i amb el que la majoria de nosaltres estem familiaritzats.

En canvi, el mètode *keyword* és poc conegut, però com s'ha pogut observar, en aquest cas, sembla que es poden obtenir millors resultats respecte l'anterior.

Tot i que no estava indicat en les hipòtesis, la distribució feta dels alumnes em va permetre fer un estudi de la diferència que podria haver intersexes i intermètodes.

La primera hipòtesi intentava descobrir si els alumnes del mètode *keyword* recordarien un 20% més de paraules que els alumnes del mètode memorístic, tenint en compte la memòria a curt termini.

Els resultats obtinguts no han pogut verificar aquesta hipòtesi ja que el resultat final, tot i que s'ha acostat a aquesta xifra, finalment ha quedat en un 18'7%. La causa la trobem en els resultats obtinguts en la 3a sessió on la diferència entre grups va ser només del 4,6%, que va fer baixar el percentatge de les altres dues sessions que es trobava al voltant del 25%.

Durant aquella 3a sessió, es va posar de manifest alguna de les dificultats que la pràctica del mètode *keyword* pot comportar, com és la dificultat de l'associació de la paraula en anglès a la paraula en la llengua materna i la posterior imatge relacionada. I això es va revelar en els resultats.

Això em fa pensar que, tot i que aquest mètode s'ha demostrat efectiu, és possible que per a algun tipus de paraules abstractes, perdi aquesta efectivitat.

El que sí que ha quedat demostrat, com així ho indicaven diferents estudis, és que el mètode *keyword* es tracta d'una estratègia d'aprenentatge que deixa una major empremta en la memòria i per tant, en aquest estudi, permet retenir més paraules que amb l'altre mètode.

També podem observar que de la primera a la segona sessió, la mitjana de paraules retingudes es va incrementar de manera notable. Això pot venir donat perquè l'alumnat ja estava entrenat en l'ús dels dos mètodes. Aquest aspecte posa de manifest que és important l'aprenentatge en l'ús de les estratègies. En el cas del mètode memorístic, els valors es van mantenir en la tercera sessió i no va ser així en el mètode *keyword* a causa dels motius explicats anteriorment.

Respecte a la diferència entre sexes, els nois que van realitzar el mètode *keyword* van ser els que sempre van obtenir millors resultats, seguits de les noies que van realitzar el mateix mètode. En cap cas ni en cap prova, els components del mètode memorístic van retenir més paraules que els del mètode *keyword*. I això s'observa també en la prova realitzada a mig termini.

Les diferències s'observen, sobretot en el sexe masculí, un 23% en la prova a curt termini i un 38,1% en la prova a mig termini.

La segona hipòtesi formulada deia: Els alumnes del mètode *keyword* recordaran un 20% més de paraules que els alumnes del mètode memorístic, tenint en compte la memòria a mig termini.

Aquesta segona hipòtesi sí que ha quedat perfectament verificada i han quedat plasmades grans diferències.

Així, s'observa que el mètode *keyword* ha doblat el percentatge de paraules recordades (45,6%) respecte al mètode memorístic (21,9%). I a més, la diferència s'ha anat incrementant al llarg de les sessions, és a dir, ha augmentant a mida que les sessions eren més properes. Ha passat d'un 20,3% a la primera sessió a un 28,2% a la tercera, la més recent.

Finalment, volia comentar l'enquesta realitzada després de finalitzar les pràctiques on, amb certes variants, els alumnes van contestar de manera majoritària que feien servir el mètode memorístic com a estratègia per aprendre el vocabulari. Això em fa pensar que tal vegada sigui necessari formar els alumnes en l'ús de diferents tipus d'estratègies per aprendre el vocabulari, ja que crec, per experiència pròpia que aquest aprenentatge es deixa en mans dels alumnes, que normalment, per desconeixement o comoditat fem servir el mètode memorístic i probablement, la retenció del vocabulari seria major si cada persona trobés el mètode o la barreja de mètodes que li anés més bé en cada situació. Hi ha qui és més auditiu, visual, imaginatiu... cada persona és diferent i per tant necessita estratègies diferents.

Els alumnes que van realitzar el mètode *keyword* van mostrar una actitud molt positiva cap a aquesta nova manera d'aprendre el vocabulari, la qual cosa pot indicar que estaven interessats en el seu aprenentatge.

El mètode *keyword* va resultar molt efectiu tot i que els alumnes van comentar que el farien servir en funció del tipus i la quantitat de paraules a retenir.

D'altra banda, la variant utilitzada en el mètode memorístic per la qual havien de dibuixar la paraula va resultar ser la principal motivació, i no va ser així amb la repetició i la mecanització que havien de realitzar amb cada paraula.

Cal destacar que en el cas del mètode memorístic es compleix que, en les proves a curt termini, s'identifiquen els principis de prioritat i *recència* d'aquesta. Consisteixen en recordar amb major facilitat les primeres i les últimes paraules de les llistes memoritzades.

En conclusió, puc afirmar que n'he après molt d'aquesta experiència i que m'ha servit per descobrir com és el món de la investigació i l'àmplia informació que et pot brindar. M'ha captivat aquest treball i hauria volgut aprofundir-hi més, però en ser un àmbit tan extens, la recerca hauria estat interminable.

10. Bibliografia

Llibres

COROMINA, Xavier; CASACUBERTA, Xavier; QUINTANA Dolors. *El treball de recerca*. Vic: Eumo editorial, 2008.

LIGHTBOWN, Patsy; SPADA, Nina. *How Languages are Learned*. Oxford: Oxford University Press, 1993.

Varis autors. *Grand dictionnaire encyclopédique Larousse*. Barcelona: Editorial Planeta, 1991.

SOSA, Reinaldo; CHACÍN, Julia. *Estrategias de aprendizaje para la adquisición de vocabulario en lenguas extranjeras*. Venezuela: Editorial Ágora, 2013.

BALEGHIZADEH, Sasan; ASHOORI, Arezoo. *The effect of Keyword and Word List Method on Immediate Vocabulary Retention of EFL Learners*. Iran: Pakistan Journal of Social Sciences, 2010.

Produccions audiovisuals i informàtiques

Pedagogia

<http://www.slideshare.net/Dilma2/qu-es-pedagogia>

<http://pedagogia.mx/concepto/>

Didàctica

<http://www.xtec.cat/~tperulle/act0696/notesUned/tema1.pdf>

Metodologia

<http://definicion.de/metodologia/>

http://cvc.cervantes.es/ensenanza/biblioteca_ele/diccio_ele/diccionario/metodologiacualitativa.htm

Vocabulari

http://cvc.cervantes.es/ensenanza/biblioteca_ele/diccio_ele/diccionario/vocabulario.htm

http://www.ugr.es/~portal/in/articulos/PL_numero11/2%20U%20Oster.pdf

Altres tipus de mètodes

<http://pronunciaciondelinglesparaadolescente.blogspot.com.es/2012/03/metodos-de-la-ensenanza-del-idioma.html>

<http://institutoanglosaxon.blogspot.com.es/2008/11/metodologa-de-la-enseanza-del-ingles-por.html>

<http://www.buenastareas.com/ensayos/El-M%C3%A9todo-Del-Silencio/4525714.html>

dialnet.unirioja.es/descarga/articulo/2941408.pdf

Tipus de mètodes per aprendre vocabulari en anglès

http://ruc.udc.es/dspace/bitstream/2183/8115/1/LYT_15_2000_art_6.pdf

Memòria

<http://www.rinconpsicologia.com/2011/02/memoria-corto-plazo-como-funciona.html>

<http://www.e-torredebabel.com/Psicologia/Vocabulario/Memoria-Tipos.htm>

<http://psicologiadelamemoria.blogspot.com.es/p/procesos-basicos-en-la-memoria-largo.html>

<http://bluesmarteurope.wordpress.com/2013/07/07/la-memoria-a-largo-plazo/>

Mètode memorístic

<http://www2.udec.cl/ofem/recs/anteriores/vol412007/esq41.htm>

<http://educacion.laguia2000.com/aprendizaje/aprendizaje-memoristico>

<http://principiosdidacticos.foroes.org/t40-aprendizaje-memoristico-y-significativo>

http://www.ehow.com/way_5743494_rote-memorization-methods.html

<http://education.cu-portland.edu/blog/curriculum-instruction/what-is-rote-learning/>

http://cvc.cervantes.es/ensenanza/biblioteca_ele/diccio_ele/diccionario/aprendizajemecanici-sta.htm

Mètode keyword

<http://www.youtube.com/watch?v=d083TgFAXvc>

http://cvc.cervantes.es/literatura/cauce/pdf/cauce28/cauce28_07.pdf

http://fel.ugroo.mx/adminfile/files/memorias/Articulos_Mem_FONAEL_IV/Heffington_Deon_Victoria_&Marin_Marin_Alfredo.pdf

<http://remembereverything.org/keyword-method/>

11. Annex

Preprova:

- Model preprova
- Preprova

Primera sessió:

- Model mètode *keyword*
- Taller mètode *keyword*
- Model post prova
- Post prova mètode *keyword*
- Model mètode memorístic
- Taller mètode memorístic
- Post prova mètode memorístic

Segona sessió:

- Model mètode *keyword*
- Taller mètode *keyword*
- Model postprova
- Postprova mètode *keyword*
- Model mètode memorístic
- Taller mètode memorístic
- Post prova mètode memorístic

Tercera sessió:

- Model mètode *keyword*
- Taller mètode *keyword*
- Model postprova
- Post prova mètode *keyword*
- Model mètode memorístic
- Taller mètode memorístic
- Post prova mètode memorístic

Post prova a mig termini:

- Model postprova a mig termini
- Postprova a mig termini